

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 85

1. Prokurator Prokuratury Rejonowej w K. skierował do sądu wniosek o umorzenie postępowania przeciwko Henrykowi U. o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. z powodu jego niepoczytalności i zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci umieszczenia w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym. Wniosek skierowano na rozprawę i po przeprowadzeniu postępowania dowodowego o jego uwzględnieniu orzeczono wyrokiem. Od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego apelację, a następnie od wyroku sądu odwoławczego wniósł kasację do Sądu Najwyższego.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Prokurator Rejonowy w Z. wydał postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym określając zakres i sposób zabezpieczenia. W uzasadnieniu podniesiono, że Jackowi U. przedstawiono zarzuty popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., za które można orzec grzywnę oraz nałożyć obowiązek naprawienia szkody. Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca podejrzanego. Zarzucił, że w postanowieniu nie wykazano w ogóle podstawy dowodowej takiego rozstrzygnięcia. Według obrońcy przepis art. 291 § 1 k.p.k. wyraźnie wskazuje, że zabezpieczenie majątkowe stosuje się „w razie popełnienia przestępstwa”, co uzasadnia odwołanie się w tym zakresie do treści art. 249 § 1 k.p.k. i wykazanie co najmniej dużego prawdopodobieństwa popełnienia przestępstwa. Nie ma też obawy udaremniania wykonania w przyszłości przez podejrzanego orzeczonych kar, środków karnych i roszczeń cywilnych, a nadto prokurator, tuż po wydaniu zaskarżonego postanowienia, zawiesił śledztwo w tej sprawie.

Oceń zasadność zażalenia, uzasadnij swoje stanowisko.

3. Na posiedzeniu w dniu 22 maja 2013 r. Sąd udzielił Rafałowi U. przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności na okres 6 miesięcy. Powodem udzielenia przerwy były ważne względy rodzinne; oczekiwane narodziny dziecka i związana z tym konieczność załatwienia różnych spraw. Prokurator o to zasady nie sprzeciwiał się udzieleniu przerwy, sprzeciwiał się natomiast uwzględnieniu wniosku skazanego w zakresie okresu trwania tej przerwy. Uważał, że wystarczające będzie udzielenie przerwy maksymalnie na okres 3 miesięcy.

Kiedy postanowienie o udzieleniu przerwy stanie się wykonalne, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 61

1. Prokurator prowadził postępowanie przygotowawcze w sprawie rozboju dokonanego na osobie Teodora G. Sprawcami okazali się 17. letni Zenon J. oraz niewiele młodszy 16. letni Janusz G. Nieletni współsprawca okazał się wybitnie zdemoralizowany. stosowano wobec niego już uprzednio środki wychowawcze. W zasadzie to on kierował popełnieniem czynu. Prokurator na zasadzie art. 16 § 1 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich wyłączył sprawę Janusza G. i przekazał ją sędziemu rodzinnemu.

Oceń stanowisko prokuratora.

2. Prokurator Prokuratury Rejonowej w D. umorzył dochodzenie w sprawie spowodowania rozstroju zdrowia trwającego dłużej niż 7 dni u Zdzisława B. – to jest o czyn z art. 157 § 1 k.k. Na skutek zażalenia pokrzywdzonego Huberta G. Sąd Rejonowy w D. uchylił zaskarżone postanowienie wskazując na konieczność uzupełnienia postępowania przygotowawczego. Po wykonaniu wskazań sądu prokurator ponownie umorzył dochodzenie w tej sprawie. Prawdłowo pouczony o uprawnieniach wynikających z art. 55 k.p.k. pokrzywdzony subsydiarnego aktu oskarżenia nie wniósł. Złożył natomiast wniosek o podjęcie umorzonego dochodzenia, w którym przedstawił nowe fakty i dowody. Prokurator na zasadzie art. 327 § 1 k.p.k., podjął na nowo umorzone postępowanie, które następnie - po wykonaniu czynności dowodowych – zostało umorzone. Pokrzywdzony wówczas w terminie miesięcznym wystąpił ze skargą subsydiarną do sądu.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Prokurator Rejonowy w Z. oskarżył Jana T. o naruszenie miru domowego i dokonanie rozboju na osobie Zenona L. – to jest o przestępstwo z art. 193 k.k. i art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. W toku rozprawy przed Sądem Rejonowym w Z. przewodniczący uprzedził obecne na rozprawie strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonemu czynu na przestępstwo naruszenia miru domowego oraz naruszenia nietykalności cielesnej pokrzywdzonego. Uprzedzenie to obecny na rozprawie prokurator przyjął do wiadomości i nie złożył żadnego oświadczenia. W mowie końcowej wnosił o uznanie oskarżonego za winnego zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów. Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 15 maja 2013 r. uznał oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 193 k.k. i art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., i wymierzył mu stosowną karę.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 82

1. Wyrokiem z dnia 4 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w N. uznał Artura O. za winnego tego, że w dniu 10 lutego 2013 r. w N., działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym nieletnim, poprzez zadawanie uderzeń rękami, wziął udział w pobiciu Norberta T. powodując u niego liczne podbiegnięcia krwawe twarzy, to jest przestępstwa z art. 158 § k.k. i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat, oddając go pod dozór kuratora sądowego. Wyrok ten apelacją zaskarżył wyłącznie obrońca oskarżonego kwestionując jego sprawstwo. Jak winien postąpić sąd odwoławczy, co winien uczynić prokurator.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Wszczęto śledztwo w sprawie usiłowania zabójstwa Kazimierzy D. przez jej męża Jana D, do którego doszło podczas awantury domowej. Pokrzywdzonej z uwagi na stan zdrowia nie można było przesłuchać, natomiast Jan D. odmawiał składania wyjaśnień. Prokurator ustalił, że tuż po zdarzeniu do domu małżonków wezwany został lekarz samodzielnego publicznego pogotowia ratunkowego Zenobiusz P. Udzielając pomocy Kazimierze D. rozmawiał także z jej mężem na temat okoliczności zdarzenia, a zwłaszcza przyczyn i rodzaju doznanych przez pokrzywdzoną uszkodzeń ciała. Wobec tego prokurator wezwał Zenobiusza P. celem przesłuchania w charakterze świadka. Uprzednio, w trybie art. 182 § 2 k.p.k., uzyskał zezwolenie sądu na to przesłuchanie. Przesłuchanie dotyczyło przede wszystkim treści informacji udzielonych przez podejrzanego na miejscu zdarzenia.

Wskaż ewentualne nieprawidłowości, uzasadnij swoje stanowisko.

3. Postanowieniem z dnia 5 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w L. odmówił skazanemu Leszkowi Z. udzielenia dalszej przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności uzasadniając to tym, że skazany wykorzystał już roczny okres udzielonej mu z ważnych względów rodzinnych przerwy i obecnie przesłanki do udzielenia dalszej przerwy nie zachodzą. Na to postanowienie zażalenie złożył skazany, który wywodził, że sąd w jego sprawie nie dokonał żadnych ustaleń zmierzających do wykazania, że przesłanki przerwy rzeczywiście występują.

Przedstaw i uzasadnij wniosek prokuratora.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ZESTAW NR 74

1. Pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w J. toczyło się dochodzenie przeciwko Zdzisławowi K. podejrzanemu o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. W ramach postępowania dowodowego wydał opinię biegły z zakresu badania wypadkowości drogowej Adam O., który obliczył między innymi prędkości poruszania się pojazdów uczestniczących w wypadku. Obrońca podejrzanego zakwestionował niekorzystne dla niego wyliczenia biegłego. Wobec tego dopuszczono dowód z kolejnego biegłego Stanisława J., który wydał opinię identyczną, jak poprzednia. Po zapoznaniu się z tymi opiniami obrońca podejrzanego złożył wniosek o powołanie odpowiedniego Instytutu, uzasadniając to tym, że obie wcześniejsze opinie nie mogą być zaakceptowane, z uwagi na niskie kwalifikacje biegłych, którzy je wydali, a wyliczenia przeprowadzone w Instytucie z pewnością będą odmienne od dotychczasowych. Jednocześnie „z ostrożności procesowej” podniósł, że stosownie do art. 170 § 2 k.p.k. nie można oddalić wniosku dowodowego na tej podstawie, że dotychczasowe dowody wykazały przeciwieństwo tego, co wnioskodawca zamierza udowodnić.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. W toku śledztwa (sygn. akt Ds. 1050/13/S) przeciwko Antoniemu L. wójtowi Gminy Z. o przestępstwo z art. 231 § 2 k.k. do Prokuratury Rejonowej w W. wpłynął w dniu 10 maja 2013 r. wniosek mieszkańca tej gminy Artura Z. o udostępnienie mu akt głównych i podręcznych postępowania oraz wydanie kserokopii okładek akt prokuratorskich sygn. akt. Ds. 1050/13/S. W uzasadnieniu wnioskodawca podniósł, że jako mieszkaniec gminy jest zainteresowany przebiegiem śledztwa prowadzonego przeciwko Wójtowi. W dniu 11 maja 2013 r. śledztwo przeciwko Antoniemu L. umorzono, a postanowienie w tym przedmiocie uprawomocniło się w dniu 20 maja 2013 r. W dniu 22 maja 2013 r. asesor Prokuratury Rejonowej w W. na zasadzie art. 156 § 5 k.p.k., postanowieniem odmówił Arturowi Z. wglądu do akt oraz wydania stosownych kserokopii podnosząc w uzasadnieniu, że nie zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniający udostępnienie akt osobie nie będącej stroną, a wydanie kserokopii okładek akt prokuratorskich, w świetle obowiązujących przepisów, jest w ogóle niedopuszczalne. Na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej Artur Z. złożył zażalenie.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Przed Sądem Okręgowym w B. odbyło się w dniu 5 marca 2013 r. posiedzenie w przedmiocie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia udzielonego Markowi K. Podstawa odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia wynikała z przepisu art. 160 § 1 pkt 1 k.k.w. Skazany w okresie próby w dniu 31 marca 2011 r. popełnił przestępstwo umyślne, za które wyrokiem z dnia 15 grudnia 2012 r. prawomocnie orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Skazany na posiedzeniu podnosił, że przed dniem 1 stycznia 2012 r. obowiązywał inny stan prawny i sąd penitencjarny odwoływał warunkowe zwolnienie, jeżeli zwolniony w okresie próby popełnił przestępstwo umyślne, za które orzeczono prawomocnie karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Odwołując się do reguł intertemporalnych określonych w art. 4 § 1 k.k. żądał stosowania przepisów dla niego korzystniejszych.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 47

1. Sąd Rejonowy w L. uznał Jarosława K. za winnego przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. i wymierzył na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz zaliczył mu na poczet orzeczonej kary okres tymczasowego aresztowania w rozmiarze 3 miesięcy. Wyrok Sądu Rejonowego zaskarżony został wyłącznie przez oskarżonego i jego obrońcę. Sąd Okręgowy w K. złagodził orzeczoną karę pozbawienia wolności do roku. Jednocześnie w związku z uzyskaniem dodatkowej informacji o odbywaniu przez oskarżonego kary pozbawienia wolności podczas stosowania tymczasowego aresztowania, uchylił orzeczenie w części dotyczącej zaliczenia tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, bowiem było ono nieprawidłowe. Zaliczono mniejszy okres tymczasowego aresztowania niż poprzednio. Obrońca oskarżonego wywiódł kasację. Zarzucił, że sąd odwoławczy orzekł na niekorzyść oskarżonego (w zakresie zaliczenia na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności) mimo niewniesienia w tym zakresie środka odwoławczego.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w N. warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko Arkadiuszowi U. oskarżonemu o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k. W pkt III tego wyroku sąd orzekł, na zasadzie art. 230 § 2 k.p.k., zwrot zatrzymanych w toku postępowania rzeczy (dowodów rzeczowych) oskarżonemu. Prokurator rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zaskarżył zażaleniem.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Janusz G. z zawodu lekarz, złożył w Prokuraturze Rejonowej w G. zawiadomienie o przestępstwie. Wynikało z niego, że od dwóch miesięcy jest systematycznie znieważany poprzez publikowanie dotyczących go wpisów na portalu internetowym „Tylko Prawda”. Autor wpisów posługuje się pseudonimem, zawiadamiający nie zna jego tożsamości ani adresu. Prokurator Prokuratury Rejonowej następnego dnia odmówił wszczęcia postępowania uzasadniając, że zawiadomienie dotyczy przestępstwa prywatnoskargowego. Pokrzywdzony jest osobą zaradną i może sam skierować do sądu akt oskarżenia. Sąd będzie miał możliwość zlecenia w tej sprawie odpowiednich czynności dowodowych.

Oceń i uzasadnij zasadność stanowiska prokuratora.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 32

1. Do Sądu Rejonowego w J. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Leszkowi Z. i innym osobom oskarżonym o liczne przestępstwa z art. 286 § 1 i inne k.k., popełnione na szkodę osób starszych i niezaradnych. Skala przestępczej działalności oskarżonych wywołała powszechne wzburzenie mieszkańców J. Wobec tego Sąd Rejonowy w J. zwrócił się do Sądu Apelacyjnego w R. o przekazanie sprawy, w trybie art. 25 § 2 k.p.k. Sądowi Okręgowemu w K. uzasadniając to „niedostatkami natury organizacyjnej” czyli brakiem w tym sądzie odpowiednio zabezpieczonej sali do przeprowadzenia tej rozprawy.

Oceń zasadność wniosku sądu, uzasadnij swoje stanowisko.

2. Prokurator Rejonowy w J. wszczął śledztwo o dwa przestępstwa: z art. 278 § 1 k.k. - popełnione na szkodę Teresy D. oraz z art. 279 § 1 k.k. - popełnione na szkodę Bożeny G. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego zarzut popełnienia przestępstwa, ale tylko z art. 279 § 1 k.k., przedstawiono Józefowi B. Następnie postanowieniem z dnia 10 maja 2013 r. Prokurator Rejonowy, na zasadzie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., umorzył dochodzenie: I. w sprawie o czyn z art. 278 § 1 k.k. oraz II. przeciwko Józefowi B. o czyn z art. 279 § 1 k.k. Powyższe postanowienie w całości zaskarżył obrońca podejrzanego podnosząc m. in., że podejrzany ma *gravamen* do takiego właśnie określenia zakresu środka odwoławczego.

Jaki winien być dalszy bieg sprawy.

3. Asesor Prokuratury Rejonowej W. oskarżył Szczepana Z. o to, że wspólnie z inną nieustaloną osobą dokonał rozboju na osobie Franciszka L. Wyrokiem z dnia 4 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w W. uznał go za winnego zarzucanego czynu przyjmując, że popełnił ten czyn po ukończeniu 16 lat, a przed ukończeniem 17 lat i wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności. Jak ustalono w sprawie tej sędzia dla nieletnich nie wykonywał żadnych czynności, w tym także nie wydawał postanowień.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 79

1. Sąd Rejonowy w D. uznając, że dopiero w toku rozprawy ujawniły się istotne braki postępowania przygotowawczego określił prokuratorowi termin do przedstawienia dowodu z opinii fonoskopijnej, o którą wnosił obrońca oskarżonego. Pomimo upływu określonego terminu prokurator opinii takiej nie przedłożył. Wobec tego sąd postanowieniem wydanym w oparciu o przepis art. 170 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. oddalił wniosek dowodowy obrońcy uzasadniając to znacznymi kosztami wydania takiej opinii oraz tym, że „w rozsądnym terminie przeprowadzenie dowodu z opinii fonoskopijnej nie jest możliwe”. Następnie wydając wyrok skazujący oparł się na zasadzie wynikającej z przepisu art. 397 § 4 k.p.k.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Prowadzono postępowanie przygotowawcze o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., w którego toku pokrzywdzona Julia G. złożyła szczegółowe zeznania wskazujące na sprawstwo Rafała K. Po przedstawieniu zarzutów popełnienia przestępstwa Rafałowi K. Julia G. słuchana ponownie, skorzystała z prawa odmowy składania zeznań, albowiem Rafał K. był dla niej osobą najbliższą. Prowadząc postępowanie zgromadzono jednak także inne dowody. Były to przede wszystkim: pismo pokrzywdzonej z dnia 11 maja 2013 r., w którym uszczegółowiła swoje pierwsze zeznania, wnikliwie przedstawiając przebieg zdarzenia; zeznania jej przyjaciółki Teresy J., której również przedstawiła przebieg zdarzenia oraz zapisy rozmów telefonicznych pokrzywdzonej z podejrzanym. Dowody te, w ocenie prowadzącego postępowanie prokuratora, dały podstawę do skierowania przeciwko Rafałowi K. aktu oskarżenia do sądu.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Prokurator prowadził postępowanie przygotowawcze w sprawie rozboju dokonanego na osobie Teodora G. Sprawcami okazali się 17. letni Zenon J. oraz niewiele młodszy 16. letni Janusz G. Nieletni współsprawca okazał się wybitnie zdemoralizowany, stosowano wobec niego już uprzednio środki wychowawcze. W zasadzie to on kierował popełnieniem czynu. Prokurator na zasadzie art. 16 § 1 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich wyłączył sprawę Janusza G. i przekazał ją sędziemu rodzinnemu.

Oceń stanowisko prokuratora.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 51

1. Prokurator Rejonowy w K. oskarżył: Zenona J., Karola B. i Zofię L. że działając wspólnie i w porozumieniu dopuścili się przestępstwa z art. 296 § 1 k.k. na szkodę przedsiębiorstwa X w miejscowości K. Przed Sądem Rejonowym w K. obrońca oskarżonego Zenona J. złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie temu oskarżonemu kary bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Wobec złożenia takiego wniosku sąd wyłączył sprawę przeciwko Zenonowi J. do odrębnego postępowania. Następnie Zenon J. uznany został za winnego zarzucanego mu przestępstwa, przy czym w wyroku określono, że popełniono go wspólnie i w porozumieniu „z innymi osobami”, i wymierzył karę. Po kilku dniach Sąd Rejonowy w K., w tym samym składzie co poprzednio, przystąpił do rozpatrywania sprawy Karola B. i Zofii L. Sąd uznał tych oskarżonych za winnych zarzucanego przestępstwa i wymierzył im kary.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. W sprawie Piotra Z. oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 156 § 3 k.k. Sąd Okręgowy w S. wydając wyrok skazujący uznał, że oskarżony nie działał w warunkach obrony koniecznej i szeroko to uzasadnił. Na skutek apelacji obrońcy oskarżonego wyrok został uchylony, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania. Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy skazał Piotra Z. za przestępstwo z art. 156 § 3 k.k. Pisemne uzasadnienie tego wyroku było w zasadzie wierną kopią poprzedniego. Wyeliminowano jedynie pewne sformułowania lub przedstawiono inny wyrazów w zdaniach.

Wskaż nieprawidłowości i ich procesowe skutki. Uzasadnij swoje stanowisko.

3. W toku śledztwa przeciwko Tomaszowi K. podejrzanemu o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. zaszła konieczność przesłuchania w charakterze świadka jego brata Tadeusza K. cierpiącego na upośledzenie umysłowe, co wynikało z akt sprawy. Przed przystąpieniem do przesłuchania prokurator oświadczył: „stosownie do treści art. 182 § 1 k.p.k. osoba najbliższa dla oskarżonego może odmówić zeznań”. Świadek do tego w ogóle się nie ustosunkował i milczał. Wobec tego prokurator przystąpił do zadawania pytań, na które po części świadek odpowiedział. Między innymi w oparciu o te zeznania został sformułowany akt oskarżenia. Następnie świadek Tadeusz K. został zawnioskowany do przesłuchania na rozprawie.

Jakie błędy popełniono, jak należało postąpić.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 87

1. Sąd Rejonowy w L. rozpatrywał sprawę przeciwko Genowefie G. o przestępstwo z art. 190a § 1 k.k. Pokrzywdzony Robert U. występował przed sądem w charakterze oskarżyciela posiłkowego i reprezentował go adwokat. Wyrokiem z dnia 31 maja 2013 r. sąd uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i wymierzył karę. Jednocześnie zwolnił oskarżoną od kosztów procesu, obciążając Skarb Państwa wydatkami postępowania, co uzasadnił względami słuszności.

Czy w świetle obowiązujących przepisów zasadne było pozbawienie oskarżyciela posiłkowego należnych mu od oskarżonego kosztów.

2. Przeciwko Lucjanowi R. skierowano do sądu okręgowego akt oskarżenia o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego Lucjan R. bez podania powodów odmówił składania wyjaśnień. W tej sytuacji za „koronny” dowód w tej sprawie, mający kluczowe znaczenie, uznano własnoręczne oświadczenie Lucjana R. złożone na piśmie, tuż po zdarzeniu, wobec funkcjonariuszy Policji, w którym szczegółowo przedstawił swój udział w zbrodni. Powołując się na treść oświadczenia prokurator argumentował, że prawo karne procesowe dopuszcza złożenie wyjaśnień przez oskarżonego na piśmie.

Oceń zasadność stanowiska prokuratora, uzasadnij swoje stanowisko.

3. Postanowienie w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego wydał sąd okręgowy właściwy dla miejsca prowadzenia postępowania przygotowawczego na wniosek prokuratora prowadzącego postępowanie przygotowawcze, złożony po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego. W tej sprawie orzekł sędzia Sądu Okręgowego w L. Zdzisław T. Dowód z zeznań świadka koronnego został wykorzystany w śledztwie przeciwko Romanowi K. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. i inne. Następnie sprawa ta z aktem oskarżenia skierowana została do Sądu Okręgowego w L. i do jej rozpoznania, w trybie art. 351 § 1 k.p.k., powołany została sędzia Zdzisław T.

Przedstaw problematykę wyłączenia sędziego od udziału w tej sprawie.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 52

1. Jan L. oskarżony został o to, że w dniu 11 czerwca 2013 r. w Z. znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, samochód marki Volkswagen Golf nr rej. XXX 1212, to jest o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Jan L. przyznał się do popełnienia przestępstwa, wyraził skruchę. Sąd ustalił, że oskarżony jest wiejskim nauczycielem, zajmuje się także dziećmi niepełnosprawnymi, które naucza w ich domach. Bez samochodu nie jest w stanie wykonywać tej pracy. Sąd uwzględnił złożony przez oskarżyciela publicznego, po uzgodnieniu z oskarżonym, wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k., uznał Jana L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i skazał go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 2 lata oraz grzywnę. Nadto w oparciu o przepis art. 42 § 2 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci „zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii A” na okres 3 lat.
- Oceń orzeczenie sądu, jakie zarzuty apelacyjne można postawić temu wyrokowi.**

2. W sprawie przeciwko Katarzynie L. oskarżonej o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. w dniu 15 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w L. zamknął przewód sądowy i udzielił głosu stronom. Następnie na zasadzie art. 411 § 1 k.p.k. odroczył wydanie wyroku na czas 7 dni, do dnia 22 maja 2013 r., z uwagi na zawilość sprawy. W dniu 20 maja 2013 r. do Sądu Rejonowego w L. wpłynął wniosek oskarżonej o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Wszczęto śledztwo w sprawie usiłowania zabójstwa Kazimierzy D. przez jej męża Jana D, do którego doszło podczas awantury domowej. Pokrzywdzonej z uwagi na stan zdrowia nie można było przesłuchać, natomiast Jan D. odmawiał składania wyjaśnień. Prokurator ustalił, że tuż po zdarzeniu do domu małżonków wezwany został lekarz samodzielnego publicznego pogotowia ratunkowego Zenobiusz P. Udzielając pomocy Kazimierz D. rozmawiał także z jej mężem na temat okoliczności zdarzenia, a zwłaszcza przyczyn i rodzaju doznanych przez pokrzywdzoną uszkodzeń ciała. Wobec tego prokurator wezwał Zenobiusza P. celem przesłuchania w charakterze świadka. Uprzednio, w trybie art. 182 § 2 k.p.k., uzyskał zezwolenie sądu na to przesłuchanie. Przesłuchanie dotyczyło przede wszystkim treści informacji udzielonych przez podejrzanego na miejscu zdarzenia.

Wskaż ewentualne nieprawidłowości, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH
ZESTAW NR 44

1. Marcin H. zawiadomił Prokuraturę Rejonową w J. o przestępstwie z art. 217 § 1 k.k. popełnionym na jego szkodę przez Marię K. Prokurator, uznając, że wymaga tego interes społeczny, na zasadzie art. 60 § 1 k.p.k. wszczął z urzędu postępowanie w sprawie o to przestępstwo. Gdy Maria K. powzięła wiadomość o tej decyzji prokuratora, niezwłocznie skierowała do niego pismo zatytułowane „zażalenie”. Przedstawiła w nim swoją wersję wydarzeń, a w szczególności podniosła, „że obiektywnie ujmowany interes społeczny, nie wymaga ingerencji prokuratora”. Całe zajście sprowokował Marcin H. Według skarżącej ma on pełną możliwość realizowania swoich uprawnień w postępowaniu prywatnoskargowym. Również sąd, do którego po zakończeniu postępowania przygotowawczego został skierowany akt oskarżenia, wyraził pogląd, że z uwagi na wzajemny charakter konfliktu, interes społeczny, który miałby przemawiać za prowadzeniem tej sprawy z urzędu, nie występuje.

Oceń zaistniałą sytuację procesową, uzasadnij swoje stanowisko.

2. Mirosław C. został oskarżony o przestępstwo umyślnego paserstwa, z którego osiągnął korzyść majątkową w kwocie 5 000 zł. (art. 291 § 1 k.k.). Na rozprawie głównej oskarżony złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby oraz orzeczenie grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych po 10 zł za jedną stawkę. Obecny na rozprawie prokurator wniosł o się nie sprzeciwił. Pokrzywdzony na rozprawę nie stawiał się mimo prawidłowego zawiadomienia. Wobec tego sąd wniosek uwzględnił i wydał wyrok zgodny z uzgodnieniem. Wyrok ten w części orzeczenia o karze zaskarżył na niekorzyść oskarżonego prokurator. W apelacji zarzucił obrazę prawa materialnego - art. 45 § 1 k.k. polegającą na zaniechaniu orzeczenia przepadku korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa. O terminie rozprawy odwoławczej Sąd Okręgowy zawiadomił oskarżonego. Następnie apelację uwzględnił i wyrokiem zmienił zaskarżone orzeczenie sądu I instancji orzekając wobec Mirosława C. przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 5 000 zł.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. W toku śledztwa (sygn. akt Ds. 1050/13/S) przeciwko Antoniemu L. wójtowi Gminy Z. o przestępstwo z art. 231 § 2 k.k. do Prokuratury Rejonowej w W. wpłynął w dniu 10 maja 2013 r. wniosek mieszkańca tej gminy Artura Z. o udostępnienie mu akt głównych i podręcznych postępowania oraz wydanie kserokopii okładek akt prokuratorskich sygn. akt. Ds. 1050/13/S. W uzasadnieniu wnioskodawca podniósł, że jako mieszkaniec gminy jest zainteresowany przebiegiem śledztwa prowadzonego przeciwko Wójtowi. W dniu 11 maja 2013 r. śledztwo przeciwko Antoniemu L. umorzono, a postanowienie w tym przedmiocie uprawomocniło się w dniu 20 maja 2013 r. W dniu 22 maja 2013 r. asesor Prokuratury Rejonowej w W. na zasadzie art. 156 § 5 k.p.k., postanowieniem odmówił Arturowi Z. wglądu do akt oraz wydania stosownych kserokopii podnosząc w uzasadnieniu, że nie zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniający udostępnienie akt osobie nie będącej stroną, a wydanie kserokopii okładek akt prokuratorskich, w świetle obowiązujących przepisów, jest w ogóle niedopuszczalne. Na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej Artur Z. złożył zażalenie.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 12

1. Jarosław T. był osobą nieporadną, głównie w uwagi na zaawansowany wiek oraz pogarszający się stan zdrowia. Pozostawał pod pieczęą swej dalszej krewnej Karoliny T. W marcu 2013 r. do Prokuratury Rejonowej w Z. wpłynęło zawiadomienie Karoliny T., z którego wynikało, że pomimo znacznego pogorszenia się stanu zdrowia Jarosława T. wezwany lekarz pogotowia Rafał D. odmówił wykonania dalszych badań i przewiezienia go do szpitala, co według zawiadamiającej mogło wskazywać na zaistnienie przestępstwa z art. 160 § 3 k.k. Karolina T. wystąpiła także o ustanowienie pełnomocnika z urzędu i wniosek ten został uwzględniony. W dniu 10 kwietnia 2013 r. pełnomocnik złożył wniosek o ściganie karne lekarza pogotowia, jednak po wniesieniu aktu oskarżenia do sądu, do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej wniosek ten, bez konsultacji z Karoliną T., cofnął. Karolina T. zarzuciła, że cofnięcie wniosku było czynnością na niekorzyść Jarosława T. wobec czego jest ona bezskuteczna.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Zebrane w postępowaniu przygotowawczym dowody dały podstawy do przedstawienia Zenonowi K. dwóch zarzutów prowadzenia w stanie nietrzeźwości samochodu w ruchu lądowym, to jest przestępstw z art. 178a § 1 k.k.: I. w dniu 5 maja 2013 r. w miejscowości N. po ulicy Kwiatowej oraz II. w dniu 15 maja 2013 r. w Z. na parkingu przy ulicy Warzywniej. Formułując konkluzję aktu oskarżenia prokurator Prokuratury Rejonowej w N. zawarł błędny opis tych czynów: miejsce i okoliczności zdarzenia z dnia 15 maja 2013 r. odniósł do zdarzenia z dnia 5 maja 2013 r. i na odwrót. W ten sposób opis czynów z postanowienia o przedstawieniu zarzutów nie odpowiadał opisowi czynów zawartych w akcie oskarżenia. Akt oskarżenia wpłynął do Sądu Rejonowego w N.

Co winien uczynić sąd, uzasadnij swoje stanowisko.

3. Prokurator Rejonowy w G. skierował do Sądu Rejonowego w G. akt oskarżenia przeciwko Marcie I. Stanisławowi L., Leszkowi P. i Zdzisławowi G. o przestępstwo z art. 159 k.k. Sąd uniewinnił Stanisława L. od zarzucanego mu czynu, a pozostałych trzech oskarżonych skazał na kary po 2 lata pozbawienia wolności. W terminie określonym kodeksem postępowania karnego Prokurator Rejonowy w G. złożył w sądzie wniosek o „sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku”, w którym zaznaczył, że „stosownie do treści art. 422 § 1 k.p.k. wniosek ten dotyczy oskarżonego Stanisława L.”. Po otrzymaniu uzasadnienia wyroku Prokurator Rejonowy w L. wniósł apelację, w której podniósł, że zaskarża wyrok sądu w całości na niekorzyść wszystkich oskarżonych: w stosunku do Stanisława L. w zakresie uniewinnienia, a w stosunku do pozostałych oskarżonych w zakresie wymierzonej im kary.

Oceń stanowisko prokuratora.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 49

1. Funkcjonariusze Komisariatu Policji w D. prowadząc czynności, w toku postępowania przygotowawczego o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k., w dniu 6 maja 2013 r. zatrzymali osobę podejrzaną Jakuba F. Zatrzymany, pouczone o przysługujących mu uprawnieniach, złożył na zatrzymanie żalenie. Zostało ono niezwłocznie przekazane do Sądu Rejonowego w D. Postanowieniem z dnia 10 maja 2013 r. sąd zażalenia nie uwzględnił. Zażalenie było rozpatrywane bez udziału skarżącego oraz jego adwokata.
Oceń zaistniałą sytuację procesową. Uzasadnij swoje stanowisko.

2. Zebrane w postępowaniu przygotowawczym dowody dały podstawy do przedstawienia Zenonowi K. dwóch zarzutów prowadzenia w stanie nietrzeźwości samochodu w ruchu lądowym, to jest przestępstw z art. 178a § 1 k.k.: I. w dniu 5 maja 2013 r. w miejscowości N. po ulicy Kwiatowej oraz II. w dniu 15 maja 2013 r. w Z. na parkingu przy ulicy Warzywnej. Formułując konkluzję aktu oskarżenia prokurator Prokuratury Rejonowej w N. zawarł błędny opis tych czynów: miejsce i okoliczności zdarzenia z dnia 15 maja 2013 r. odniósł do zdarzenia z dnia 5 maja 2013 r. i na odwrót. W ten sposób opis czynów z postanowienia o przedstawieniu zarzutów nie odpowiadał opisowi czynów zawartych w akcie oskarżenia. Akt oskarżenia wpłynął do Sądu Rejonowego w N.
Co winien uczynić sąd, uzasadnij swoje stanowisko.

3. Prowadzono postępowanie przygotowawcze o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., w którego toku pokrzywdzona Julia G. złożyła szczegółowe zeznania wskazujące na sprawstwo Rafała K. Po przedstawieniu zarzutów popełnienia przestępstwa Rafałowi K. Julia G. słuchana ponownie, skorzystała z prawa odmowy składania zeznań, albowiem Rafał K. był dla niej osobą najbliższą. Prowadząc postępowanie zgromadzono jednak także inne dowody. Były to przede wszystkim: pismo pokrzywdzonej z dnia 11 maja 2013 r., w którym uszczegółowiła swoje pierwsze zeznania, wnikliwie przedstawiając przebieg zdarzenia; zeznania jej przyjaciółki Teresy J., której również przedstawiła przebieg zdarzenia oraz zapisy rozmów telefonicznych pokrzywdzonej z podejrzanym. Dowody te, w ocenie prowadzącego postępowanie prokuratora, dały podstawę do skierowania przeciwko Rafałowi K. aktu oskarżenia do sądu.
Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 83

1. Prokurator Prokuratury Rejonowej w G. skierował do Sądu Rejonowej w G. akt oskarżenia przeciwko Janowi K. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. Do aktu oskarżenia dołączony został, uzgodniony z oskarżonym, wniosek przewidziany przepisem art. 335 § 1 k.p.k. Wcześniej, po przesłuchaniu podejrzanego, mając na uwadze, że zachodziły warunki do wystąpienia z takim wnioskiem, prokurator odstąpił od przeprowadzenia szeregu dalszych czynności postępowania (art. 335 § 2 k.p.k.). Na wyznaczonym przez sąd posiedzeniu oskarżony domagał się zmiany uzgodnionej kary i istotnego jej złagodzenia, a następnie cofnął wyrażoną wcześniej zgodę na rozpoznanie sprawy w zaproponowanym przez prokuratora trybie konsensualnym.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. U Jana B., podejrzanego o popełnienie przestępstwa z art. 222 § 1 k.k., zdiagnozowano chorobę psychiczną. Wobec uzasadnionych wątpliwości co do jego poczytalności powołano biegłych lekarzy psychiatrów, którzy po przeprowadzeniu badania ambulatoryjnego zawniioskowali o zbadanie stanu zdrowia psychicznego podejrzanego połączonego z obserwacją w zakładzie leczniczym. Podkreśli, że bez takiej obserwacji nie ma możliwości wydania opinii. Wniosek prokuratora w tym przedmiocie nie został jednak uwzględniony. Sąd odmawiając wnioskowi podniósł, że podejrzany nie wniósł o poddanie go obserwacji, a na podstawie okoliczności sprawy można przewidywać, że sąd orzeknie wobec podejrzanego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania lub karę łagodniejszą. W zażaleniu prokurator podkreślił, że ograniczenia związane z prognozowaniem kary, o których mowa w art. 259 § 2 k.p.k. nie mają w tej sprawie zastosowania bowiem postawa podejrzanego, wyrażająca się konsekwentnej odmowie poddania się obserwacji psychiatrycznej, stanowi sposób utrudniania postępowania (art. 259 § 4 k.p.k.), zaś brak opinii o stanie zdrowia psychicznego podejrzanego uniemożliwia zakończenie postępowania przygotowawczego.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. obrońca skazanego Piotra T. wysłał w dniu 15 maja 2013 r. wniosek o odroczenie wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. Zanim wniosek ten wpłynął do sądu i sąd zdał ten wniosek rozpoznać, skazany Piotr T. został doprowadzony do Zakładu Karnego i rozpoczął odbywanie kary. Sąd wyznaczył posiedzenie w przedmiocie rozpoznania wniosku.

Jakie winno być stanowisko prokuratora co do rozpoznania wniosku, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 70

1. Mirosław R. został skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. uzyskał zezwolenie sądu okręgowego na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego. Kolejnym wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 10 marca 2013 r. Mirosław R. skazany został na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. obrońca skazanego złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego i ponieważ zachodziły ku temu warunki Sąd Rejonowy w R. wyrokiem łącznym z dnia 15 kwietnia 2013 r. wymierzył skazanemu karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Obrońca skazanego złożył wniosek o zezwolenie na odbycie pozostałej części kary łącznej w systemie dozoru elektronicznego.

Jakie stanowisko i dlaczego winien zająć prokurator w przedmiocie tego wniosku.

2. Toczyła się rozprawa odwoławcza przeciwko Leonowi J., który był tymczasowo aresztowany. W dniu 7 czerwca 2013 r. sąd ogłosił wyrok. Na ogłoszenie wyroku oskarżony nie został doprowadzony. Był natomiast obecny jego obrońca. W dniu 17 czerwca 2013 r. skazany złożył wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu II instancji. Skazany argumentował, że nie był obecny na ogłoszeniu wyroku i stosowny wniosek złożył natychmiast po tym jak uzyskał z sądu informację o utrzymaniu wyroku sądu I instancji w mocy. Również obrońca poinformował go o treści wyroku, już po uzyskaniu informacji z sądu.

W jaki sposób winien być rozpoznany wniosek. Uzasadnij swoje stanowisko.

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 15 września 2012 r. Józef G. został uznany za winnego popełnienia kilku zarzucanych mu aktem oskarżenia przestępstw kryminalnych, w tym opisanego w pkt III przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. popełnionego w dniu 1 stycznia 2004 r. w Wiedniu (Republika Austrii) na osobie Hansa D. i wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności. W toku postępowania sądowego obrońca oskarżonego przedstawił dokumenty stwierdzające, że za ten sam czyn – rozbój na osobie Hansa D. - oskarżony Józef G. został skazany przez Sąd Krajowy dla Spraw Karnych w Wiedniu wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2004 r. i wyrok ten się uprawomocnił. W uzasadnieniu wyroku sąd podniósł, że skazanie za granicą i to przed wejściem Polski do Unii Europejskiej nie stoi na przeszkodzie w osądzeniu tej sprawy w Polsce.

Oceń orzeczenie sądu, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 5

1. Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2013 r. Prokurator Rejonowy w T. umorzył na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. dochodzenie w sprawie o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. Na skutek zażalenia pokrzywdzonego Tadeusza B. Sąd Rejonowy w T. uchylił zaskarżone postanowienie. Kontynuując postępowanie przygotowawcze, ale już w formie śledztwa, prokurator przedstawił zarzut popełnienia przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. Zygmuntovi J. a następnie, po przeprowadzeniu dalszych dowodów dochodzenie ponownie umorzył na takiej samej podstawie jak poprzednio. Postanowienie o umorzeniu doręczone zostało pokrzywdzonemu w dniu 15 maja 2013 r. wraz z pouczeniem o treści art. 306 k.p.k., art. 330 k.p.k., a także art. 55 k.p.k. Pokrzywdzony złożył w terminie ustawowym zażalenie do Sądu Rejonowego, który w dniu 25 czerwca 2013 r. środka odwoławczego nie uwzględnił i postanowienie prokuratora utrzymał w mocy.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Sąd Rejonowy w D. uznając, że dopiero w toku rozprawy ujawniły się istotne braki postępowania przygotowawczego określił prokuratorowi termin do przedstawienia dowodu z opinii fonoskopijnej, o którą wnosili obrońca oskarżonego. Pomimo upływu określonego terminu prokurator opinii takiej nie przedłożył. Wobec tego sąd postanowieniem wydanym w oparciu o przepis art. 170 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. oddalił wniosek dowodowy obrońcy uzasadniając to znacznymi kosztami wydania takiej opinii oraz tym, że „w rozsądnym terminie przeprowadzenie dowodu z opinii fonoskopijnej nie jest możliwe”. Następnie wydając wyrok skazujący oparł się na zasadzie wynikającej z przepisu art. 397 § 4 k.p.k.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Wobec Karola D. podejrzanego o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. stosowano środek zapobiegawczy w postaci dozoru Policji. Na dzień 12 czerwca 2013 r. został on wezwany do Prokuratury Rejonowej w J. W tym dniu miała się odbyć konfrontacja podejrzanego z pokrzywdzonym, jedynie chwilowo przebywającym na terenie Polski. W dniu 11 czerwca 2013 r. obrońca podejrzanego przedstawił zaświadczenie lekarskie, z którego wynikało, że Karol D. w dniu 5 czerwca 2013 r. doznał złamania kości przedramienia prawego i musi przebywać w domu. Przedstawione prokuratorowi zaświadczenie lekarskie nie odpowiadało jednak wymogom rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie wzoru zaświadczenia wystawionego przez lekarza sądowego oraz wzoru rejestru wystawionych zaświadczeń (Dz. U. Nr 14, poz. 86). Biorąc pod uwagę tę okoliczność oraz fakt, że zaświadczenie wydał lekarz nieuprawniony do wystawiania zaświadczeń potwierdzających niemożność stawienia się na wezwanie, Prokurator Rejonowy wystąpił do sądu o zmianę dotychczas stosowanego środka zapobiegawczego, na tymczasowe aresztowanie.

Oceń stanowisko prokuratora.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 27

1. Przeciwko Lucjanowi R. skierowano do sądu okręgowego akt oskarżenia o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego Lucjan R. bez podania powodów odmówił składania wyjaśnień. W tej sytuacji za „koronny” dowód w tej sprawie, mający kluczowe znaczenie, uznano własnoręczne oświadczenie Lucjana R. złożone na piśmie, tuż po zdarzeniu, wobec funkcjonariuszy Policji, w którym szczegółowo przedstawił swój udział w zbrodni. Powołując się na treść oświadczenia prokurator argumentował, że prawo karne procesowe dopuszcza złożenie wyjaśnień przez oskarżonego na piśmie.

Oceń zasadność stanowiska prokuratora, uzasadnij swoje stanowisko.

2. Sąd Okręgowy w K. na wniosek prokuratora wydał europejski nakaz aresztowania stosunku do Rafała J. podejrzanego o popełnienie przestępstwa z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. Po pewnym czasie obrońca podejrzanego złożył wniosek o uchylenie ENA, argumentując, że nie ma potrzeby sięgania po taki środek, bowiem podejrzanym, gdy tylko będzie miał taką możliwość, sam przybędzie do Polski i zgłosi się do organów ścigania. Sąd postanowieniem wniosek oddalił. Na postanowienie w przedmiocie oddalenia wniosku obrońca podejrzanego złożył zażalenie.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Sąd Rejonowy w T. prowadził postępowanie wyjaśniające, a następnie poprawcze wobec nieletnich Zbigniewa R., Tadeusza D. i Krystiana J. o czyn karalny, zabroniony przez ustawę jako przestępstwo określone w art. 200 § 1 k.k. Wyrokiem z dnia 14 maja 2013 r. sąd umorzył postępowanie wobec Zbigniewa R. z uwagi na niepopelnienie przez niego tego czynu, a wobec dwóch pozostałych nieletnich uznając, że dopuścili się zarzucanego czynu orzekł zakład poprawczy warunkowo zawieszając umieszczenie ich w tym zakładzie na okres próby dwóch lat.

Oceń zasadność wyroku sądu rodzinnego.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 6

1. Zdzisław O. złożył w Prokuraturze Rejonowej w L. zawiadomienie o przestępstwie z art. 231 k.k., którego mieli dopuścić się rozpatrujący jego liczne zarówno karne jak i cywilne sprawy sędziowie miejscowego Sądu Rejonowego. Następnie Zdzisław O. złożył w prokuraturze pismo treści następującej: „wniosek o wyłączenie wszystkich prokuratorów Prokuratury Rejonowej w L., albowiem zachodzą wobec nich przesłanki wymienione w art. 40 § 1 i 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 47 § 1 i 2 k.p.k.”. Jest poza sporem, że prokuratorzy Prokuratury Rejonowej w L. znają sędziów Sądu Rejonowego w L. a nawet pozostają z niektórymi z nich w bliskich stosunkach.

W jaki sposób wniosek winien zostać załatwiony.

2. W toku postępowania apelacyjnego sąd okręgowy uznał za niezbędne dokonanie czynności procesowej okazania osoby. Jednocześnie rozprawę przerwał i zlecił przeprowadzenie tej czynności prokuratorowi w trybie art. 397 § 1 k.p.k., uznając że czynność tą łatwiej będzie przeprowadzić poza rozprawą, z zachowaniem wymogów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 czerwca 2003 r. w sprawie warunków technicznych przeprowadzenia okazania. Pojawiły się wątpliwości co do dopuszczalności takiego postępowania w postępowaniu odwoławczym.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Sąd Okręgowy w R. na zasadzie art. 339 § 3 pkt 4 w zw. z art. 345 § 1 i 2 k.p.k. k.p.k. uznając, że akta sprawy wskazują na istotne braki postępowania, zwrócił sprawę przeciwko Jerzemu F. oskarżonemu o przestępstwo z art. 156 § 3 k.k. Prokuratorowi Rejonowemu w R. w celu usunięcia istotnych braków postępowania przygotowawczego, w szczególności: uzyskanie i dołączenie do akt wywiadu środowiskowego kuratora sądowego, dokonanie konfrontacji pomiędzy pokrzywdzonym a oskarżonym, uzyskanie opinii biegłego dla ustalenia mechanizmu zadawania ciosów nożem i powstania w ich następstwie obrażeń ciała, przedstawienie oskarżonemu nowych zarzutów z art. 148 § 1 k.k.

Oceń postanowienie sądu, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 16

1. Prokurator Rejonowy w G. postanowieniem z dnia 11 maja 2013 r. umorzył śledztwo w sprawie rozboju z użyciem niebezpiecznego przedmiotu popełnionego na osobie Feliksa D. Odpis postanowienia wraz z pouczeniami doręczony został pokrzywdzonemu w dniu 18 maja 2013 r. W dniu 25 maja 2013 r. do elektronicznej skrzynki podawczej Prokuratury Rejonowej w G. wpłynął w formie elektronicznej dokument adresowany do Sądu Okręgowego w G. za pośrednictwem Prokuratora Rejonowego w G. zatytułowany „zażalenie na postanowienie z dnia 11 maja 2013 r. o umorzeniu śledztwa”. Z urzędowego poświadczenia wynikało, że dokument przesłany w formie elektronicznej został opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu, zgodnie z wymogami ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 262). Dokument ten wydrukowano i dołączono do akt. Następnie prokurator przekazał zażalenie wraz w aktami sprawy do miejscowego sądu rejonowego.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Prokurator Rejonowy w T. skierował do Sądu Rejonowego w T. akt oskarżenia przeciwko Leonowi P. zarzucając mu popełnienie pięciu przestępstw z art. 279 § 1 k.k. opisanych w pkt od I do V. W toku rozprawy w dniu 4 czerwca 2013 r. oskarżony Leon P. złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu kary bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Wnioskowi temu prokurator się nie sprzeciwił, a pokrzywdzeni nie stawili się na rozprawę prawidłowo zawiadomieni. Sąd postanowieniem częściowo uwzględnił wniosek oskarżonego, a następnie wydał wyrok uznający Leona P. za winnego popełnienia przestępstw opisanych w pkt od I do IV, zaś od popełnienia czynu opisanego w pkt V go uniewinnił. Swoje stanowisko sąd uzasadnił tym, że nie sposób skazać oskarżonego za popełnienie wszystkich czynów bowiem w odniesieniu do ostatniego zarzutu pojawiły się w sprawie ewidentne wątpliwości, które muszą być tłumaczone na jego korzyść.

Oceń zaistniałą sytuację procesową, uzasadnij swoje stanowisko.

3. Marcin H. zawiadomił Prokuraturę Rejonową w J. o przestępstwie z art. 217 § 1 k.k. popełnionym na jego szkodę przez Marię K. Prokurator, uznając, że wymaga tego interes społeczny, na zasadzie art. 60 § 1 k.p.k. wszczął z urzędu postępowanie w sprawie o to przestępstwo. Gdy Maria K. powzięła wiadomość o tej decyzji prokuratora, niezwłocznie skierowała do niego pismo zatytułowane „zażalenie”. Przedstawiła w nim swoją wersję wydarzeń, a w szczególności podniosła, „że obiektywnie ujmowany interes społeczny, nie wymaga ingerencji prokuratora”. Całe zajście sprowokował Marcin H. Według skarżącej ma on pełną możliwość realizowania swoich uprawnień w postępowaniu prywatnoskargowym. Również sąd, do którego po zakończeniu postępowania przygotowawczego został skierowany akt oskarżenia, wyraził pogląd, że z uwagi na wzajemny charakter konfliktu, interes społeczny, który miałby przemawiać za prowadzeniem tej sprawy z urzędu, nie występuje.

Oceń zaistniałą sytuację procesową, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 31

1. Prokurator Rejonowy w K. prowadził śledztwo w sprawie o błąd w sztuce lekarskiej, którego następstwem była śmierć pacjenta Szpitala Powiatowego w K. Podejrzany lekarz Adrian J. niezadowolony z treści opinii przedstawionej przez biegłych (jego wniosek o powołanie innego zespołu biegłych został oddalony przez prokuratora) przedstawił wykonaną na własne zlecenie ekspertyzę wydaną przez Zakład Medycyny Sądowej Uniwersytetu Medycznego w W. Opinia ta wskazywała m. in. na konieczność zebrania dalszych dowodów, a w szczególności przeprowadzenia dodatkowych specjalistycznych badań, przed sformułowaniem końcowych wniosków. Opinię prokurator dołączył do akt, po czym skierował do sądu akt oskarżenia, wnosząc o jej odczytanie w trybie art. 393 k.p.k.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Prokurator Rejonowy w Z. oskarżył Jana T. o naruszenie miru domowego i dokonanie rozboju na osobie Zenona L. – to jest o przestępstwo z art. 193 k.k. i art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. W toku rozprawy przed Sądem Rejonowym w Z. przewodniczący uprzedził obecne na rozprawie strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonemu czynu na przestępstwo naruszenia miru domowego oraz naruszenia nietykalności cielesnej pokrzywdzonego. Uprzedzenie to obecny na rozprawie prokurator przyjął do wiadomości i nie złożył żadnego oświadczenia. W mowie końcowej wnosił o uznanie oskarżonego za winnego zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów. Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 15 maja 2013 r. uznał oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 193 k.k. i art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., i wymierzył mu stosowną karę.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. W postępowaniu poprawczym prowadzonym wobec Grzegorza D. o czyn karalny z art. 148 § 1 k.k. sąd wyznaczył rozprawę zawiadamiając o jej terminie prokuratora oraz nieletniego, jego obrońcę i rodziców. Prokurator nie wziął jednak w rozprawie udziału.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 69

1. Postanowienie w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego wydał sąd okręgowy właściwy dla miejsca prowadzenia postępowania przygotowawczego na wniosek prokuratora prowadzącego postępowanie przygotowawcze, złożony po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego. W tej sprawie orzekł sędzia Sądu Okręgowego w L. Zdzisław T. Dowód z zeznań świadka koronnego został wykorzystany w śledztwie przeciwko Romanowi K. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. i inne. Następnie sprawa ta z aktem oskarżenia skierowana została do Sądu Okręgowego w L. i do jej rozpoznania, w trybie art. 351 § 1 k.p.k., powołany została sędzia Zdzisław T.

Przedstaw problematykę wyłączenia sędziego od udziału w tej sprawie.

2. Do Sądu Rejonowego w K. skierowano akt oskarżenia przeciwko Józefowi G. o przestępstwo z art. 271 § 1 k.k. i inne. Rozprawę główną wyznaczono na dzień 10 czerwca 2013 r., a zawiadomienie o tym terminie doręczono Józefowi G. w dniu 4 czerwca 2013 r. W tym samym dniu o terminie rozprawy zawiadomiony został odpisem wokandy prokurator. Zarówno prokurator jak i oskarżony wnieśli o odroczenie rozprawy. Sąd do tego wniosku się nie ustosunkował i pomimo nieobecności oskarżanego, ale przy udziale prokuratora rozprawę przeprowadził i wydał wyrok skazujący.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Prokurator Rejonowy w B. prowadził śledztwo o przestępstwo z art. 217 § 1 i 231 § 1 k.k. Przedmiotem postępowania była ocena zachowania się policjanta Michała L., który podczas wykonywania obowiązków służbowych – zatrzymania awanturującego się nietrzeźwego mężczyzny miał dopuścić się „nadużycia władzy”. Śledztwo bez przedstawienia Michałowi L. zarzutów, zostało umorzone na zasadzie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. W uzasadnieniu postanowienia prokurator potwierdził fakt popełnienia przez Michała L. czynu o znamionach określonych w ustawie (przede wszystkim naruszenie nietykalności cielesnej). Jednocześnie zawarł szerokie rozważania, w tym nawiązujące do kryteriów określonych w art. 115 § 2 k.k., z których wyprowadził wniosek, że stopień społecznej szkodliwości tego czynu jest znikomy. Odpis postanowienia doręczono jedynie pokrzywdzonemu, który tej decyzji procesowej nie zaskarżył. Michał L. od początku nie poczuwał się do winy. Podstawa umorzenia spowodowała dla niego niekorzystne następstwa w miejscu pracy.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 48

1. Prokurator Rejonowy w G. skierował do Sądu Rejonowego w G. akt oskarżenia przeciwko Marcie I. Stanisławowi L., Leszkowi P. i Zdzisławowi G. o przestępstwo z art. 159 k.k. Sąd uniewinnił Stanisława L. od zarzucanego mu czynu, a pozostałych trzech oskarżonych skazał na kary po 2 lata pozbawienia wolności. W terminie określonym kodeksem postępowania karnego Prokurator Rejonowy w G. złożył w sądzie wniosek o „sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku”, w którym zaznaczył, że „stosownie do treści art. 422 § 1 k.p.k. wniosek ten dotyczy oskarżonego Stanisława L.”. Po otrzymaniu uzasadnienia wyroku Prokurator Rejonowy w L. wniósł apelację, w której podniósł, że zaskarża wyrok sądu w całości na niekorzyść wszystkich oskarżonych: w stosunku do Stanisława L. w zakresie uniewinnienia, a w stosunku do pozostałych oskarżonych w zakresie wymierzonej im kary.

Oceń stanowisko prokuratora.

2. Prokurator Prokuratury Rejonowej w G. skierował do Sądu Rejonowej w G. akt oskarżenia przeciwko Janowi K. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. Do aktu oskarżenia dołączony został, uzgodniony z oskarżonym, wniosek przewidziany przepisem art. 335 § 1 k.p.k. Wcześniej, po przesłuchaniu podejrzanego, mając na uwadze, że zachodziły warunki do wystąpienia z takim wnioskiem, prokurator odstąpił od przeprowadzenia szeregu dalszych czynności postępowania (art. 335 § 2 k.p.k.). Na wyznaczonym przez sąd posiedzeniu oskarżony domagał się zmiany uzgodnionej kary i istotnego jej złagodzenia, a następnie cofnął wyrażoną wcześniej zgodę na rozpoznanie sprawy w zaproponowanym przez prokuratora trybie konsensualnym.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. W dniu 18 maja 2013 r. pokrzywdzony Jarosław P. otrzymał odpis postanowienia o umorzeniu dochodzenia z pouczeniem o przysługującym prawie i terminie złożenia na decyzję procesową zażalenia. Zażalenie takie złożył dopiero w dniu 10 czerwca 2013 r., składając jednocześnie wniosek o przywrócenie terminu zawitego do dokonania tej czynności procesowej. Usprawiedliwiając przekroczenie terminu Jarosław P. przedłożył zaświadczenie o pobycie w szpitalu w dniach od 19 maja 2013 r. do 1 czerwca 2013 r.

Jakie czynności procesowe należy podjąć.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 1

1. Prokurator Rejonowy w Z. oskarżył Jana T. o naruszenie miru domowego i dokonanie rozboju na osobie Zenona L. – to jest o przestępstwo z art. 193 k.k. i art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. W toku rozprawy przed Sądem Rejonowym w Z. przewodniczący uprzedził obecne na rozprawie strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonemu czynu na przestępstwo naruszenia miru domowego oraz naruszenia nietykalności cielesnej pokrzywdzonego. Uprzedzenie to obecny na rozprawie prokurator przyjął do wiadomości i nie złożył żadnego oświadczenia. W mowie końcowej wnosił o uznanie oskarżonego za winnego zarzucanych mu aktów oskarżenia czynów. Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 15 maja 2013 r. uznał oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 193 k.k. i art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., i wymierzył mu stosowną karę.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Asesor Prokuratury Rejonowej w T. umorzył dochodzenie przeciwko Ryszardowi O. podejrzanemu o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. W uzasadnieniu wskazał przede wszystkim, że w sprawie pojawiło się szereg nie dających się usunąć wątpliwości, które tłumaczone na korzyść podejrzanego powodują, że brak jest podstaw do postawienia go w stan oskarżenia przed sądem. Zażalenie pokrzywdzonej na to postanowienie nie zostało przez Sąd Rejonowy w T. uwzględnione, który zaskarżone postanowienie prokuratora utrzymał w mocy. Od postanowienia Sądu Rejonowego w T. Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł kasację do Sądu Najwyższego domagając się uchylenia prawomocnego postanowienia sądowego i przekazania sprawy prokuratorowi do uzupełnienia śledztwa. Przed Sądem Najwyższym prokurator argumentował m. in., że przepisy (zwłaszcza art. 537 § 2 k.p.k.) nie dają, w tej sytuacji procesowej, podstawy do przekazania sprawy prokuratorowi w celu ponownego rozważenia kwestii zasadności umorzenia postępowania przygotowawczego.

Oceń stanowisko Rzecznika i prokuratora.

3. Sąd Rejonowy w G. uznał Janusza F. za winnego tego, że w dniu 3 kwietnia 2013 r. w K. na ulicy Kwiatowej będąc w stanie nietrzeźwości (0,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny – samochód marki Volkswagen Golf nr rej. KSR 2222 będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w K z dnia 15 lutego 2012 r. sygn. akt V K 222/12 i czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania orzeczonego tym wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych - to jest przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 178a § 4 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to przestępstwo na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. sąd wymierzył oskarżonemu grzywnę 70 stawek dziennych po 10 zł każda. Ponadto na zasadzie art. 627 k.p.k. sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe.

Przedstaw propozycję zarzutów apelacyjnych prokuratora w tej sprawie.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 36

1. Ponieważ w toku postępowania wyjaśniającego ujawniły się okoliczności uzasadniające orzeczenie wobec 16. letniego Mirosława G., który dopuścił się czynu zabronionego określonego w art. 148 § 1 k.k. kary, sędzia rodzinny wydał postanowienie o przekazaniu sprawy prokuratorowi. Prokurator przyjął sprawę do rozpoznania uznając, że na to postanowienie zażalenie nie przysługuje. Następnie, chociaż w sprawie nie pojawiły się żadne dodatkowe ustalenia, uznał, że sprawa nie powinna być prowadzona w trybie przepisów k.p.k., nie sporządził aktu oskarżenia lecz przekazał sprawę sędziemu rodzinemu.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Józef G. złożył w dniu 6 maja 2013 r. w Sądzie Rejonowym w D. wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne tymczasowe aresztowanie w okresie do 3 stycznia 2012 r. do 28 lutego 2012 r. w śledztwie prowadzonym przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w D. zakończonym postanowieniem o umorzeniu postępowania przygotowawczego, które uprawomocniło się 30 kwietnia 2012 r. Ponieważ prokurator podniósł zarzut przedawnienia, sąd nie wnikając w inne okoliczności sprawy wniosek ten oddalił.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Zdzisław O. złożył w Prokuraturze Rejonowej w L. zawiadomienie o przestępstwie z art. 231 k.k., którego mieli dopuścić się rozpatrujący jego liczne zarówno karne jak i cywilne sprawy sędziowie miejscowego Sądu Rejonowego. Następnie Zdzisław O. złożył w prokuraturze pismo treści następującej: „wniosek o wyłączenie wszystkich prokuratorów Prokuratury Rejonowej w L., albowiem zachodzą wobec nich przesłanki wymienione w art. 40 § 1 i 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 47 § 1 i 2 k.p.k.”. Jest poza sporem, że prokuratorzy Prokuratury Rejonowej w L. znają sędziów Sądu Rejonowego w L. a nawet pozostają z niektórymi z nich w bliskich stosunkach.

W jaki sposób wniosek winien zostać załatwiony.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 42

1. Zdzisław B. został zatrzymany przez policję na gorącym uczynku niszczenia karoserii kilkunastu samochodów zaparkowanych na ulicy. Z czynności zatrzymania, zgodnie z treścią art. 244 § 3 k.p.k. sporządzono protokół, do którego wciągnięto także złożone przez zatrzymanego oświadczenie. Zdzisław B. przyznał się wówczas do dokonania zniszczenia mienia oraz przedstawił przebieg tego zdarzenia. Przesłuchany następnego dnia w charakterze podejrzanego, pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 288 § 1 k.k., Zdzisław B. odwołał swoje wcześniejsze oświadczenie i nie przyznał się do zarzucanego mu czynu.

Jaką wartość dowodową może mieć złożone przez podejrzanego oświadczenie, uzasadnij swoje stanowisko.

2. Prokurator Prokuratury Rejonowej w K. skierował do sądu wniosek o umorzenie postępowania przeciwko Henrykowi U. o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. z powodu jego niepoczytalności i zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci umieszczenia w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym. Wniosek skierowano na rozprawę i po przeprowadzeniu postępowania dowodowego o jego uwzględnieniu orzeczono wyrokiem. Od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego apelację, a następnie od wyroku sądu odwoławczego wniósł kasację do Sądu Najwyższego.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Jarosław T. był osobą nieporadną, głównie w uwagi na zaawansowany wiek oraz pogarszający się stan zdrowia. Pozostawał pod pieczęą swej dalszej krewnej Karoliny T. W marcu 2013 r. do Prokuratury Rejonowej w Z. wpłynęło zawiadomienie Karoliny T., z którego wynikało, że pomimo znacznego pogorszenia się stanu zdrowia Jarosława T. wezwany lekarz pogotowia Rafał D. odmówił wykonania dalszych badań i przewiezienia go do szpitala, co według zawiadamiającej mogło wskazywać na zaistnienie przestępstwa z art. 160 § 3 k.k. Karolina T. wystąpiła także o ustanowienie pełnomocnika z urzędu i wniosek ten został uwzględniony. W dniu 10 kwietnia 2013 r. pełnomocnik złożył wniosek o ściganie karne lekarza pogotowia, jednak po wniesieniu aktu oskarżenia do sądu, do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej wniosek ten, bez konsultacji z Karoliną T., cofnął. Karolina T. zarzuciła, że cofnięcie wniosku było czynnością na niekorzyść Jarosława T. wobec czego jest ona bezskuteczna.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 43

1. Sąd Rejonowy w L. w dniu 10 czerwca 2013 r. zamknął przewód sądowy oraz udzielił głosu obecnym stronom. Następnie sąd odroczył wydanie wyroku do dnia 17 czerwca 2013 r. W dniu 17 czerwca 2013 r. oskarżony w sądzie się nie stawił. Był jednak reprezentowany przez obrońcę. Sąd postanowił na zasadzie art. 391 § 1 i art. 333 § 2 k.p.k. „zaliczyć w poczet dowodów bez ich odczytywania”, zeznania 6 świadków, o co wnosił prokurator w akcie oskarżenia. Pozostałe strony nie domagały się bezpośredniego przesłuchania tych świadków na rozprawie, a sąd również nie uznał tego za konieczne. Następnie sąd ogłosił wyrok.

Czy naruszono porządek proceduralny, jak winien zareagować prokurator, uzasadnij swoje stanowisko.

2. Do Sądu Rejonowego w K. skierowano akt oskarżenia przeciwko Józefowi G. o przestępstwo z art. 271 § 1 k.k. i inne. Rozprawę główną wyznaczono na dzień 10 czerwca 2013 r., a zawiadomienie o tym terminie doręczono Józefowi G. w dniu 4 czerwca 2013 r. W tym samym dniu o terminie rozprawy zawiadomiony został odpisem wokandy prokurator. Zarówno prokurator jak i oskarżony wnieśli o odroczenie rozprawy. Sąd do tego wniosku się nie ustosunkował i pomimo nieobecności oskarżanego, ale przy udziale prokuratora rozprawę przeprowadził i wydał wyrok skazujący.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. W dniu 25 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w N. wydał wyrok skazujący Romana G. za przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 k.k. Wyrok ten zaskarżył apelacją obrońca oskarżonego. Podczas rozprawy apelacyjnej przed Sądem Okręgowym w T. w dniu 28 maja 2013 r. obrońca oskarżonego złożył wniosek „na podstawie art. 427 § 3 i art. 452 § 2 k.p.k.” aby sąd przeprowadził dowody z przesłuchania 5 dalszych świadków na okoliczność nakłaniania oskarżonego przez funkcjonariuszy policji do składania nieprawdziwych wyjaśnień. Sąd Okręgowy na podstawie art. 452 § 1 w zw. z art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. oddalił postanowieniem te wnioski dowodowe podnosząc, że „polska procedura – co do zasady – nie przewiduje prowadzenia przez sąd odwoławczy postępowania dowodowego co do istoty sprawy”, a nadto wnioski dowodowe zmierzają w istocie do ponownej oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, które to okoliczności były już wyjaśniane.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 45

1. Toczyło się postępowanie przygotowawcze przeciwko Januszowi R. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k., popełnione na szkodę jego żony. Prokurator Prokuratury Rejonowej w M. umorzył postępowanie przygotowawcze na zasadzie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. Postanowienie o umorzeniu uprawomocniło się 15 maja 2012 r. W początkowym okresie śledztwa, gdy z poczynionych wówczas wysoce prawdopodobnych ustaleń wynikała obawa popełnienia przez podejrzanego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu pokrzywdzonej żony przez okres jednego miesiąca stosowano wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. W dniu 17 czerwca 2013 r. Janusz R. złożył w Sądzie Okręgowym w W. żądanie odszkodowania. Prokurator wniósł o nieuwzględnienie wniosku, gdyż zebrane w sprawie dowody w chwili stosowania tymczasowego aresztowania i jego trwania w pełni uzasadniały stosowanie tego środka w rozumieniu art. 249 § 1 oraz art. 258 § 1 pkt 3 k.p.k., i tymczasowe aresztowanie było w pełni słuszne. Nadto, sąd z urzędu winien uwzględnić, że żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia złożone zostało przez Zenona S. z oczywistym przekroczeniem terminu.

Oceń zasadność stanowiska sądu i prokuratora.

2. Prokurator Rejonowy w T. skierował do Sądu Rejonowego w T. akt oskarżenia przeciwko Leonowi P. zarzucając mu popełnienie pięciu przestępstw z art. 279 § 1 k.k. opisanych w pkt od I do V. W toku rozprawy w dniu 4 czerwca 2013 r. oskarżony Leon P. złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu kary bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Wnioskowi temu prokurator się nie sprzeciwił, a pokrzywdzeni nie stawili się na rozprawę prawidłowo zawiadomieni. Sąd postanowieniem częściowo uwzględnił wniosek oskarżonego, a następnie wydał wyrok uznający Leona P. za winnego popełnienia przestępstw opisanych w pkt od I do IV, zaś od popełnienia czynu opisanego w pkt V go uniewinnił. Swoje stanowisko sąd uzasadnił tym, że nie sposób skazać oskarżonego za popełnienie wszystkich czynów bowiem w odniesieniu do ostatniego zarzutu pojawiły się w sprawie ewidentne wątpliwości, które muszą być tłumaczone na jego korzyść.

Oceń zaistniałą sytuację procesową, uzasadnij swoje stanowisko.

3. Prokurator Rejonowy w R. skierował do Sądu Okręgowego w R. akt oskarżenia przeciwko 8 osobowej grupie przestępczej o przestępstwo z art. 258 § 1 i inne k.k. Ponieważ większość osób, które należało wezwać na rozprawę zamieszkiwała w miejscowości P. sprawę przekazano, w trybie art. 36 k.p.k. Sądowi Okręgowemu w P. Sąd Okręgowy w P. wyznaczył rozprawę, o terminie której wokandą zawiadomił tylko Prokuratora Rejonowego w P. Sądząc że doszło do omyłki Prokurator Rejonowy w P. nie wziął udziału w rozprawie. Uznając nieobecność prokuratora za nieusprawiedliwioną sąd przeprowadził rozprawę i wydał wyrok.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 46

1. Asesor Prokuratury Rejonowej w D. nadzorował dochodzenie o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. popełnione na szkodę Kazimierza G. Rozpoznanie lekarskie, dołączone do akt na początkowym etapie postępowania, brzmiało – *contusio capitis, commotio cerebri*. Na zlecenie prokuratora w dochodzeniu wydał opinię biegły lekarz sądowy, który po przeprowadzeniu wnikliwych badań wykluczył wstrząśnienie mózgu i uznał że pokrzywdzony Kazimierz G. doznał naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni (art. 157 § 2 k.k.). Z uwagi na wzajemny charakter konfliktu prokurator uznał, że interes społeczny, w rozumieniu art. 60 § 1 k.p.k. nie wymaga objęcia tego czynu ściganiem z urzędu.

Przedstaw i uzasadnij propozycję stanowiska procesowego prokuratora.

2. Przed Sądem Rejonowym w J. toczyła się rozprawa przeciwko Janowi K., Dariuszowi Z. i Henrykowi P. oskarżonym o popełnienie przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. Z uwagi na obszerność materiału dowodowego przewidywano kilka terminów rozpraw. Obecny na pierwszej rozprawie w dniu 7 stycznia 2013 r. oskarżony Jan K. oświadczył, że nie będzie brał udziału w kolejnych rozprawach, chociaż wszystkich terminów jeszcze wówczas nie ustalono. Biorąc pod uwagę to oświadczenie oskarżonego zaniechano doręczania mu wezwań na kolejne terminy i wydano wyrok.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Prokurator Rejonowy w G. postanowieniem z dnia 11 maja 2013 r. umorzył śledztwo w sprawie rozboju z użyciem niebezpiecznego przedmiotu popełnionego na osobie Feliksa D. Odpis postanowienia wraz z pouczeniami doręczony został pokrzywdzonemu w dniu 18 maja 2013 r. W dniu 25 maja 2013 r. do elektronicznej skrzynki podawczej Prokuratury Rejonowej w G. wpłynął w formie elektronicznej dokument adresowany do Sądu Okręgowego w G. za pośrednictwem Prokuratora Rejonowego w G. zatytułowany „zażalenie na postanowienie z dnia 11 maja 2013 r. o umorzeniu śledztwa”. Z urzędowego poświadczenia wynikało, że dokument przesłany w formie elektronicznej został opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu, zgodnie z wymogami ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 262). Dokument ten wydrukowano i dołączono do akt. Następnie prokurator przekazał zażalenie wraz w aktami sprawy do miejscowego sądu rejonowego.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 62

1. Leopoldowi G. skazanemu na karę 3 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. sąd udzielił odroczenia wykonania kary na okres 6 miesięcy z uwagi na konieczność wykonania pilnych prac polowych w jego gospodarstwie rolnym. Podczas tych prac Leopold G. uległ ciężkiemu wypadkowi i amputowano mu nogę. W związku z tym złożył wniosek o dalsze odroczenie wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności.

Przedstaw i uzasadnij propozycję wniosku prokuratora w postępowaniu wykonawczym.

2. Podczas rozprawy w dniu 12 maja 2013 r., ponieważ oskarżony Eugeniusz P. odmówił składania wyjaśnień, sąd na zasadzie art. 389 § 1 k.p.k. odczytał protokoły jego wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym, w których to oskarżony przyznał się to w całości, to częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów. Następnie podejrzany ograniczył się do potwierdzenia treści odczytanych mu wyjaśnień. Wobec tego Sąd, za zgodą obecnych stron, postanowił przeprowadzić postępowanie dowodowe tylko częściowo. Następnie po takim przeprowadzeniu postępowania dowodowego wydał wyrok.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Prokurator Rejonowy w J. wszczął śledztwo o dwa przestępstwa: z art. 278 § 1 k.k. - popełnione na szkodę Teresy D. oraz z art. 279 § 1 k.k. - popełnione na szkodę Bożeny G. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego zarzut popełnienia przestępstwa, ale tylko z art. 279 § 1 k.k., przedstawiono Józefowi B. Następnie postanowieniem z dnia 10 maja 2013 r. Prokurator Rejonowy, na zasadzie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., umorzył dochodzenie: I. w sprawie o czyn z art. 278 § 1 k.k. oraz II. przeciwko Józefowi B. o czyn z art. 279 § 1 k.k. Powyższe postanowienie w całości zaskarżył obrońca podejrzanego podnosząc m. in., że podejrzany ma *gravamen* do takiego właśnie określenia zakresu środka odwoławczego.

Jaki winien być dalszy bieg sprawy.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 63

1. Postanowieniem z dnia 5 maja 2012 r. na zasadzie art. 150 § 1 k.k.w. sąd odroczył wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wobec Tadeusza F. na okres 6 miesięcy do dnia 5 listopada 2012 r. W dniu 4 października 2012 r. skazany złożył kolejny wniosek o dalsze odroczenie kary i sąd postanowieniem z dnia 6 grudnia 2012 r. odroczył ponownie wykonanie kary na 5 miesięcy do dnia 6 maja 2013 r. W dniu 15 maja 2013 r. skazany złożył wniosek o warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec niego kary 2 lat pozbawienia wolności.

Jaki wniosek winien złożyć przed sądem prokurator, uzasadnij swoje stanowisko.

2. W toku postępowania apelacyjnego sąd okręgowy uznał za niezbędne dokonanie czynności procesowej okazania osoby. Jednocześnie rozprawę przerwał i zlecił przeprowadzenie tej czynności prokuratorowi w trybie art. 397 § 1 k.p.k., uznając że czynność tą łatwiej będzie przeprowadzić poza rozprawą, z zachowaniem wymogów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 czerwca 2003 r. w sprawie warunków technicznych przeprowadzenia okazania. Pojawiły się wątpliwości co do dopuszczalności takiego postępowania w postępowaniu odwoławczym.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Janina B. w dniu 11 maja 2013 r. zawiadomiła Prokuratora Rejonowego w G. o podejrzeniu popełnienia na jej szkodę przestępstwa z art. 197 § 1 k.k. Postanowieniem z dnia 18 maja 2013 r. prokurator, na zasadzie art. 305 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., odmówił wszczęcia postępowania przygotowawczego w tej sprawie. Na skutek zażalenia pokrzywdzonej Sąd Rejonowy w dniu 27 maja 2013 r. uchylił zaskarżone postanowienie, podając jako powód takiego stanowiska przedwczesność odmowy oraz wskazał na konieczność wszczęcia w tej sprawie postępowania przygotowawczego. Prokurator Rejonowy wszczął śledztwo o przestępstwo z art. 197 § 1 k.k., które to następnie już w dniu 11 czerwca 2013 r. umorzył na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.k. Pokrzywdzona Janina B. w dniu 20 lipca 2013 r. – za pośrednictwem radcy prawnego - złożyła w Sądzie Rejonowym w G. akt oskarżenia wraz z wnioskiem o przywrócenie jej terminu, bowiem uchybienie terminu nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych (przebywała w szpitalu). W akcie oskarżenia podniesiono, że w sprawie doszło do faktycznego powtórnego wydania przez prokuratora postanowienia kończącego postępowanie.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 65

1. Obrońca skazanego Piotra T. wysłał w dniu 15 maja 2013 r. wniosek o odroczenie wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. Zanim wniosek ten wpłynął do sądu i sąd zdołał ten wniosek rozpoznać, skazany Piotr T. został doprowadzony do Zakładu Karnego i rozpoczął odbywanie kary. Sąd wyznaczył posiedzenie w przedmiocie rozpoznania wniosku.

Jakie winno być stanowisko prokuratora co do rozpoznania wniosku, uzasadnij swoje stanowisko.

2. W sprawie Piotra Z. oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 156 § 3 k.k. Sąd Okręgowy w S. wydając wyrok skazujący uznał, że oskarżony nie działał w warunkach obrony koniecznej i szeroko to uzasadnił. Na skutek apelacji obrońcy oskarżonego wyrok został uchylony, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania. Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy skazał Piotra Z. za przestępstwo z art. 156 § 3 k.k. Pisemne uzasadnienie tego wyroku było w zasadzie wierną kopią poprzedniego. Wyeliminowano jedynie pewne sformułowania lub przedstawiono szereg wyrazów w zdaniach.

Wskaż nieprawidłowości i ich procesowe skutki. Uzasadnij swoje stanowisko.

3. Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2013 r. Prokurator Rejonowy w T. umorzył na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. dochodzenie w sprawie o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. Na skutek zażalenia pokrzywdzonego Tadeusza B. Sąd Rejonowy w T. uchylił zaskarżone postanowienie. Kontynuując postępowanie przygotowawcze, ale już w formie śledztwa, prokurator przedstawił zarzut popełnienia przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. Zygmuntovi J. a następnie, po przeprowadzeniu dalszych dowodów dochodzenie ponownie umorzył na takiej samej podstawie jak poprzednio. Postanowienie o umorzeniu doręczone zostało pokrzywdzonemu w dniu 15 maja 2013 r. wraz z pouczeniem o treści art. 306 k.p.k., art. 330 k.p.k., a także art. 55 k.p.k. Pokrzywdzony złożył w terminie ustawowym zażalenie do Sądu Rejonowego, który w dniu 25 czerwca 2013 r. środka odwoławczego nie uwzględnił i postanowienie prokuratora utrzymał w mocy.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 66

1. Na posiedzeniu w dniu 22 maja 2013 r. Sąd udzielił Rafałowi U. przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności na okres 6 miesięcy. Powodem udzielenia przerwy były ważne względy rodzinne; oczekiwane narodziny dziecka i związana z tym konieczność załatwienia różnych spraw. Prokurator co do zasady nie sprzeciwiał się udzieleniu przerwy, sprzeciwiał się natomiast uwzględnieniu wniosku skazanego w zakresie okresu trwania tej przerwy. Uważał, że wystarczające będzie udzielenie przerwy maksymalnie na okres 3 miesięcy.

Kiedy postanowienie o udzieleniu przerwy stanie się wykonalne, uzasadnij swoje stanowisko.

2. Zebrane w postępowaniu przygotowawczym dowody dały podstawy do przedstawienia Zenonowi K. dwóch zarzutów prowadzenia w stanie nietrzeźwości samochodu w ruchu lądowym, to jest przestępstw z art. 178a § 1 k.k.: I. w dniu 5 maja 2013 r. w miejscowości N. po ulicy Kwiatowej oraz II. w dniu 15 maja 2013 r. w Z. na parkingu przy ulicy Warzywnej. Formułując konkluzję aktu oskarżenia prokurator Prokuratury Rejonowej w N. zawarł błędny opis tych czynów: miejsce i okoliczności zdarzenia z dnia 15 maja 2013 r. odniósł do zdarzenia z dnia 5 maja 2013 r. i na odwrót. W ten sposób opis czynów z postanowienia o przedstawieniu zarzutów nie odpowiadał opisowi czynów zawartych w akcie oskarżenia. Akt oskarżenia wpłynął do Sądu Rejonowego w N.

Co winien uczynić sąd, uzasadnij swoje stanowisko.

3. Zdzisław O. złożył w Prokuraturze Rejonowej w L. zawiadomienie o przestępstwie z art. 231 k.k., którego mieli dopuścić się rozpatrujący jego liczne zarówno karne jak i cywilne sprawy sędziowie miejscowego Sądu Rejonowego. Następnie Zdzisław O. złożył w prokuraturze pismo treści następującej: „wniosek o wyłączenie wszystkich prokuratorów Prokuratury Rejonowej w L., albowiem zachodzą wobec nich przesłanki wymienione w art. 40 § 1 i 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 47 § 1 i 2 k.p.k.”. Jest poza sporem, że prokuratorzy Prokuratury Rejonowej w L. znają sędziów Sądu Rejonowego w L. a nawet pozostają z niektórymi z nich w bliskich stosunkach.

W jaki sposób wniosek winien zostać załatwiony.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 67

1. Skazany na karę 3 lat pozbawienia wolności Zenon G. odbywał orzeczoną karę w okresie od 1 lutego 2011 do 31 maja 2011 r. czyli przez 4 miesiące. Następnie udzielona mu została przerwa w odbywaniu tej kary, która trwała 1 rok do 1 czerwca 2012 r. Po odbyciu kolejnych dwóch miesięcy pozbawienia wolności, skazany na zasadzie art. 155 k.k.w. złożył wniosek o warunkowe zwolnienie z odbywania reszty kary pozbawienia wolności, na zasadach określonych w art. 77 § 1 k.k.

W jaki sposób do tego wniosku winien ustosunkować się prokurator, uzasadnij stanowisko.

2. Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w N. warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko Arkadiuszowi U. oskarżonemu o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k. W pkt III tego wyroku sąd orzekł, na zasadzie art. 230 § 2 k.p.k., zwrot zatrzymanych w toku postępowania rzeczy (dowodów rzeczowych) oskarżonemu. Prokurator rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zaskarżył zażaleniem.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Na skutek zawiadomienia o przestępstwie złożonego przez Rafała K. prokurator Prokuratury Rejonowej w Rz. prowadził dochodzenie w sprawie gróźb karalnych kierowanych pod adresem pokrzywdzonego przez jego sąsiada Jana K. Postanowieniem z dnia 7 maja 2013 r. dochodzenie w tej sprawie zostało umorzone. Postanowienie to zaskarżył pokrzywdzony, podnosząc przede wszystkim, że nie zostały zrealizowane wszystkie cele postępowania przygotowawczego. Uznając zasadność argumentów pokrzywdzonego Prokurator Rejonowy, nie przesyłając zażalenia do sądu sam, na zasadzie art. 463 § 1 k.p.k. w zw. z art. 465 § 1 k.p.k., przychylił się w całości do środka odwoławczego, uchylił zaskarżone postanowienie i postanowił kontynuować postępowanie przygotowawcze. Po szczegółowym uzupełnieniu postępowania przygotowawczego, również w kierunkach wskazanych w zażaleniu, prokurator Prokuratury Rejonowej ponownie dochodzenie umorzył. Odpis postanowienia doręczono pokrzywdzonemu z pouczeniem, że zażalenie na postanowienie nie przysługuje, a pokrzywdzony może wykorzystać uprawnienia przewidziane przepisem art. 55 k.p.k. Zgodnie z pouczeniem pełnomocnik Rafała K. złożył akt oskarżenia, który został rozpoznany przez Sąd Rejonowy w Rz.. Zapadł wyrok skazujący.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 68

1. Przed Sądem Okręgowym w B. odbyło się w dniu 5 marca 2013 r. posiedzenie w przedmiocie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia udzielonego Markowi K. Podstawa odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia wynikała z przepisu art. 160 § 1 pkt 1 k.k.w. Skazany w okresie próby w dniu 31 marca 2011 r. popełnił przestępstwo umyślne, za które wyrokiem z dnia 15 grudnia 2012 r. prawomocnie orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Skazany na posiedzeniu podnosił, że przed dniem 1 stycznia 2012 r. obowiązywał inny stan prawny i sąd penitencjarny odwoływał warunkowe zwolnienie, jeżeli zwolniony w okresie próby popełnił przestępstwo umyślne, za które orzeczono prawomocnie karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Odwołując się do reguł intertemporalnych określonych w art. 4 § 1 k.k. żądał stosowania przepisów dla niego korzystniejszych.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Prokurator Rejonowy w T. skierował do Sądu Rejonowego w T. akt oskarżenia przeciwko Leonowi P. zarzucając mu popełnienie pięciu przestępstw z art. 279 § 1 k.k. opisanych w pkt od I do V. W toku rozprawy w dniu 4 czerwca 2013 r. oskarżony Leon P. złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu kary bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Wnioskowi temu prokurator się nie sprzeciwił, a pokrzywdzeni nie stawili się na rozprawę prawidłowo zawiadomieni. Sąd postanowieniem częściowo uwzględnił wniosek oskarżonego, a następnie wydał wyrok uznający Leona P. za winnego popełnienia przestępstw opisanych w pkt od I do IV, zaś od popełnienia czynu opisanego w pkt V go uniewinnił. Swoje stanowisko sąd uzasadnił tym, że nie sposób skazać oskarżonego za popełnienie wszystkich czynów bowiem w odniesieniu do ostatniego zarzutu pojawiły się w sprawie ewidentne wątpliwości, które muszą być tłumaczone na jego korzyść.

Oceń zaistniałą sytuację procesową, uzasadnij swoje stanowisko.

3. Sąd Rejonowy w S. uznał w dniu 9 maja 2013 r. Jana H. za winnego przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i skazał na karę 2 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten zaskarżył apelacją obrońca oskarżonego. Na rozprawie apelacyjnej oskarżony się nie stawił pomimo prawidłowego zawiadomienia. Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w G. apelacji nie uwzględnił i zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. W dniu 15 czerwca 2013 r. obrońca złożył do sądu wniosek o wznowienie postępowania sądowego (wraz z odpisem aktu zgonu), bowiem okazało się, że oskarżony Jan H. zmarł w dniu 20 czerwca 2013 r.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 86

1. Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w K., uwzględniając wniosek prokuratora, umorzył postępowanie karne przeciwko Zygmunutowi T. o czyn z art. 197 § 3 k.k. i zastosował wobec niego środek zabezpieczający w postaci umieszczenia w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym. Na postanowienie sądu zażalenie złożył pełnomocnik pokrzywdzonej, który nie kwestionując dopuszczalności umorzenia postępowania i zastosowania środka zabezpieczającego, złożył liczne i ważne zastrzeżenia do opinii biegłych lekarzy psychiatrów.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Postanowieniem z dnia 10 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w L., na zasadzie art. 345 § 1 i 2 k.p.k., przekazał sprawę przeciwko Lucjanowi O., oskarżonemu o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., Prokuratorowi Rejonowemu w Z. celem nadania biegu zażaleniu obrońcy oskarżonego na postanowienie tego prokuratora o zabezpieczeniu majątkowym. Zażalenie to zostało złożone w terminie ustawowym, ale już po skierowaniu aktu oskarżenia do sądu okręgowego.

Oceń zasadność stanowiska sądu, uzasadnij swoje stanowisko.

3. Przed Sądem Okręgowym w B. odbyło się w dniu 5 marca 2013 r. posiedzenie w przedmiocie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia udzielonego Markowi K. Podstawa odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia wynikała z przepisu art. 160 § 1 pkt 1 k.k.w. Skazany w okresie próby w dniu 31 marca 2011 r. popełnił przestępstwo umyślne, za które wyrokiem z dnia 15 grudnia 2012 r. prawomocnie orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Skazany na posiedzeniu podnosił, że przed dniem 1 stycznia 2012 r. obowiązywał inny stan prawny i sąd penitencjarny odwoływał warunkowe zwolnienie, jeżeli zwolniony w okresie próby popełnił przestępstwo umyślne, za które orzeczono prawomocnie karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Odwołując się do reguł intertemporalnych określonych w art. 4 § 1 k.k. żądał stosowania przepisów dla niego korzystniejszych.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 22

1. Wszczęto śledztwo w sprawie usiłowania zabójstwa Kazimierzy D. przez jej męża Jana D. do którego doszło podczas awantury domowej. Pokrzywdzonej z uwagi na stan zdrowia nie można było przesłuchać, natomiast Jan D. odmawiał składania wyjaśnień. Prokurator ustalił, że tuż po zdarzeniu do domu małżonków wezwany został lekarz samodzielnego publicznego pogotowia ratunkowego Zenobiusz P. Udzielając pomocy Kazimierze D. rozmawiał także z jej mężem na temat okoliczności zdarzenia, a zwłaszcza przyczyn i rodzaju doznanych przez pokrzywdzoną uszkodzeń ciała. Wobec tego prokurator wezwał Zenobiusza P. celem przesłuchania w charakterze świadka. Upřednio, w trybie art. 182 § 2 k.p.k., uzyskał zezwolenie sądu na to przesłuchanie. Przesłuchanie dotyczyło przede wszystkim treści informacji udzielonych przez podejrzanego na miejscu zdarzenia.

Wskaż ewentualne nieprawidłowości, uzasadnij swoje stanowisko.

2. W toku prowadzonego śledztwa przeciwko Leszkowi O. o przestępstwo z art. 197 § 3 k.k., na wniosek prokuratora, Sąd Rejonowy zastosował wobec ukrywającego się podejrzanego tymczasowe aresztowanie na 14 dni od daty zatrzymania. Następnie na wniosek prokuratora Sąd Okręgowy w K. wydał w dniu 10 stycznia 2013 r. europejski nakaz aresztowania w stosunku do Leszka O. Na jego podstawie Leszek O. został zatrzymany na terytorium Francji w dniu 10 marca 2013 r. W dniu 1 czerwca 2013 r. Leszek O. został przekazany Polsce i w tym dniu przekroczył granicę. W dniu 5 czerwca 2013 r. prokurator wystąpił do sądu pierwszej instancji właściwego do rozpoznania sprawy o przedłużenie tymczasowego aresztowania na okres dalszych trzech miesięcy, liczonych od dnia zatrzymania.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Prokurator Prokuratury Rejonowej w B. umorzył dochodzenie przeciwko Bogdanowi L. podejrzanemu o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. wobec znikomej społecznej szkodliwości czynu. Postanowienie to zaskarżył jedynie podejrzany. Zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych wnosił się umorzenia postępowania na zasadzie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. Sąd zażalenie uwzględnił. Zaskarżone postanowienie uchylił i wskazał okoliczności, które należy dodatkowo wyjaśnić oraz czynności, które należy przeprowadzić. Po uzupełnieniu postępowania i zmianie oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, prokurator skierował do sądu akt oskarżenia przeciwko Bogdanowi L.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 11

1. W toku prowadzonego śledztwa Markowi U. przedstawiono zarzut popełnienia przestępstwa z art. 197 § 3 k.k. na szkodę małoletniej Renaty D. Przesłuchanie małoletniej, która nie ukończyła w chwili przesłuchania 15 lat w charakterze świadka odbyło się przed Sądem Rejonowym w J. z udziałem biegłego psychologa. W toku dalszych czynności śledztwa prokurator osobiście dokonał okazania podejrzanego pokrzywdzonej a następnie konfrontacji pomiędzy tymi uczestnikami postępowania.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Wyrokiem z dnia 4 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w N. uznał Artura O. za winnego tego, że w dniu 10 lutego 2013 r. w N., działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym nieletnim, poprzez zadawanie uderzeń rękami, wziął udział w pobiciu Norberta T. powodując u niego liczne podbiegnięcia krwawe twarzy, to jest przestępstwa z art. 158 § k.k. i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat, oddając go pod dozór kuratora sądowego. Wyrok ten apelacją zaskarżył wyłącznie obrońca oskarżonego kwestionując jego sprawstwo. Jak winien postąpić sąd odwoławczy, co winien uczynić prokurator.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Funkcjonariusze Komisariatu Policji w D. prowadząc czynności, w toku postępowania przygotowawczego o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k., w dniu 6 maja 2013 r. zatrzymali osobę podejrzaną Jakuba F. Zatrzymany, pouczone o przysługujących mu uprawnieniach, złożył na zatrzymanie żalenie. Zostało ono niezwłocznie przekazane do Sądu Rejonowego w D. Postanowieniem z dnia 10 maja 2013 r. sąd zażalenia nie uwzględnił. Zażalenie było rozpatrywane bez udziału skarżącego oraz jego adwokata.

Oceń zaistniałą sytuację procesową. Uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 28

1. W dniu 1 marca 2013 r. wszczęte zostało przez asesora Prokuratury Rejonowej w G. dochodzenie w sprawie kierowania zorganizowaną grupą mającą charakter zbrojny to jest o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k. W dniu 5 marca 2013 r. zarzut popełnienia tego przestępstwa został przedstawiony Józefowi J. Postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 marca 2013 r., na wniosek prokuratora, zastosowano wobec podejrzanego (zatrzymanego w dniu 4 marca 2013 r.) środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres trzech miesięcy. Następnie śledztwo zostało przedłużone na dalszy okres do dnia 31 sierpnia 2013 r. Jednocześnie prokurator złożył do sądu rejonowego wniosek o przedłużenie okresu tymczasowego aresztowania na dalsze trzy miesiące, czyli do dnia 4 września 2013 r. We wniosku podniesiono, że głównym powodem kontynuowania śledztwa jest rozwojowy charakter sprawy i możliwość przedstawienia podejrzanemu dalszych zarzutów, „a niemal każda czynność procesowa powoduje potrzebę wyjaśniania kolejnych okoliczności”.

Oceń zasadność stanowiska prokuratora, uzasadnij swoje stanowisko.

2. Pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w J. toczyło się dochodzenie przeciwko Zdzisławowi K. podejrzanemu o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. W ramach postępowania dowodowego wydał opinię biegły z zakresu badania wypadkowości drogowej Adam O., który obliczył między innymi prędkości poruszania się pojazdów uczestniczących w wypadku. Obrońca podejrzanego zakwestionował niekorzystne dla niego wyliczenia biegłego. Wobec tego dopuszczono dowód z kolejnego biegłego Stanisława J., który wydał opinię identyczną, jak poprzednia. Po zapoznaniu się z tymi opiniami obrońca podejrzanego złożył wniosek o powołanie odpowiedniego Instytutu, uzasadniając to tym, że obie wcześniejsze opinie nie mogą być zaakceptowane, z uwagi na niskie kwalifikacje biegłych, którzy je wydali, a wyliczenia przeprowadzone w Instytucie z pewnością będą odmienne od dotychczasowych. Jednocześnie „z ostrożności procesowej” podniósł, że stosownie do art. 170 § 2 k.p.k. nie można oddalić wniosku dowodowego na tej podstawie, że dotychczasowe dowody wykazały przeciwieństwo tego, co wnioskodawca zamierza udowodnić.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Asesor Prokuratury Rejonowej W. oskarżył Szczepana Z. o to, że wspólnie z inną nieustaloną osobą dokonał rozboju na osobie Franciszka L. Wyrokiem z dnia 4 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w W. uznał go za winnego zarzucanego czynu przyjmując, że popełnił ten czyn po ukończeniu 16 lat, a przed ukończeniem 17 lat i wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności. Jak ustalono w sprawie tej sędzia dla nieletnich nie wykonywał żadnych czynności, w tym także nie wydawał postanowień.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 24

1. Jan G. będąc w stanie nietrzeźwości swoim zachowaniem dawał powód do zgorszenia w miejscu publicznym wobec czego został przez funkcjonariuszy policji zatrzymany i doprowadzony do Komendy Miejskiej Policji w O. Zatrzymany zażądał kontaktu z adwokatem, a po zwolnieniu złożył zażalenie na zatrzymanie do sądu. W zażaleniu podniósł, że został zatrzymany niesłusznie, gdyż nie zostały spełnione przesłanki wynikające z art. 40 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj. Dz. U. z 2012 r., poz. 1356 ze zm.), wobec czego będzie się także domagał odszkodowania i zadośćuczynienia przewidzianych przepisem art. 552 § 4 k.p.k. Jednocześnie złożył także zażalenie do miejscowego Prokuratora Rejonowego na sposób przeprowadzenia zatrzymania.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Major Zdzisław L. pozostawał pod zarzutem, że jako dyrektor wojskowych zakładów uzbrojenia przyjął w styczniu 2013 r., w związku z pełnioną funkcją, korzyść majątkową w kwocie 35 000 zł. – to jest przestępstwa z art. 229 § 1 k.k. Na rozprawie przed Wojskowym Sądem Okręgowym obrońca oskarżonego złożył wniosek – na podstawie art. 647 § 3 k.p.k. - o przekazanie sprawy do właściwości sądu powszechnego z uwagi na fakt, że oskarżony z dniem 1 lutego 2013 r. został zwolniony z pełnienia czynnej służby wojskowej.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Ponieważ w toku postępowania wyjaśniającego ujawniły się okoliczności uzasadniające orzeczenie wobec 16. letniego Mirosława G., który dopuścił się czynu zabronionego określonego w art. 148 § 1 k.k. kary, sędzieja rodzinny wydał postanowienie o przekazaniu sprawy prokuratorowi. Prokurator przyjął sprawę do rozpoznania uznając, że na to postanowienie zażalenie nie przysługuje. Następnie, chociaż w sprawie nie pojawiły się żadne dodatkowe ustalenia, uznał, że sprawa nie powinna być prowadzona w trybie przepisów k.p.k., nie sporządził aktu oskarżenia lecz przekazał sprawę sędziemu rodzinnemu.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 23

1. U Jana B., podejrzanego o popełnienie przestępstwa z art. 222 § 1 k.k., zdiagnozowano chorobę psychiczną. Wobec uzasadnionych wątpliwości co do jego poczytalności powołano biegłych lekarzy psychiatrów, którzy po przeprowadzeniu badania ambulatoryjnego zawnioskowali o zbadanie stanu zdrowia psychicznego podejrzanego połączonego z obserwacją w zakładzie leczniczym. Podkreśli, że bez takiej obserwacji nie ma możliwości wydania opinii. Wniosek prokuratora w tym przedmiocie nie został jednak uwzględniony. Sąd odmawiając wnioskowi podniósł, że podejrzany nie wniósł o poddanie go obserwacji, a na podstawie okoliczności sprawy można przewidywać, że sąd orzeknie wobec podejrzanego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania lub karę łagodniejszą. W zażaleniu prokurator podkreślił, że ograniczenia związane z prognozowaniem kary, o których mowa w art. 259 § 2 k.p.k. nie mają w tej sprawie zastosowania bowiem postawa podejrzanego, wyrażająca się konsekwentnej odmowie poddania się obserwacji psychiatrycznej, stanowi sposób utrudniania postępowania (art. 259 § 4 k.p.k.), zaś brak opinii o stanie zdrowia psychicznego podejrzanego uniemożliwia zakończenie postępowania przygotowawczego.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Sąd Rejonowy w L. rozpatrywał sprawę przeciwko Genowefie G. o przestępstwo z art. 190a § 1 k.k. Pokrzywdzony Robert U. występował przed sądem w charakterze oskarżyciela posiłkowego i reprezentował go adwokat. Wyrokiem z dnia 31 maja 2013 r. sąd uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i wymierzył karę. Jednocześnie zwolnił oskarżoną od kosztów procesu, obciążając Skarb Państwa wydatkami postępowania, co uzasadnił względami słuszności.

Czy w świetle obowiązujących przepisów zasadne było pozbawienie oskarżyciela posiłkowego należnych mu od oskarżonego kosztów.

3. Asesor Prokuratury Rejonowej w Z. powziął wiadomość o toczącym się przed Sądem Rejonowym w Z. postępowaniu karnym z oskarżenia prywatnego przeciwko Romanowi R. o przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. Uznając, że wymaga tego interes społeczny, działając na zasadzie art. 60 § 1 k.p.k., wstąpił do postępowania wszczętego przez oskarżyciela prywatnego. Uznając, że sprawa toczy się wobec tego z urzędu Sąd Rejonowy w K. wydał wyrok nakazowy skazujący oskarżonego.

Czy postępowanie sądu było zasadne, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 25

1. Prokurator Rejonowy w Z. wydał postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym określając zakres i sposób zabezpieczenia. W uzasadnieniu podniesiono, że Jackowi U. przedstawiono zarzuty popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., za które można orzec grzywnę oraz nałożyć obowiązek naprawienia szkody. Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca podejrzanego. Zarzucił, że w postanowieniu nie wykazano w ogóle podstawy dowodowej takiego rozstrzygnięcia. Według obrońcy przepis art. 291 § 1 k.p.k. wyraźnie wskazuje, że zabezpieczenie majątkowe stosuje się „w razie popełnienia przestępstwa”, co uzasadnia odwołanie się w tym zakresie do treści art. 249 § 1 k.p.k. i wykazanie co najmniej dużego prawdopodobieństwa popełnienia przestępstwa. Nie ma też obawy udaremniania wykonania w przyszłości przez podejrzanego orzeczonych kar, środków karnych i roszczeń cywilnych, a nadto prokurator, tuż po wydaniu zaskarżonego postanowienia, zawiesił śledztwo w tej sprawie.

Oceń zasadność zażalenia, uzasadnij swoje stanowisko.

2. Józef G. złożył w dniu 6 maja 2013 r. w Sądzie Rejonowym w D. wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne tymczasowe aresztowanie w okresie do 3 stycznia 2012 r. do 28 lutego 2012 r. w śledztwie prowadzonym przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w D. zakończonym postanowieniem o umorzeniu postępowania przygotowawczego, które uprawomocniło się 30 kwietnia 2012 r. Ponieważ prokurator podniósł zarzut przedawnienia, sąd nie wnikając w inne okoliczności sprawy wniosek ten oddalił.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Stanisław W. popełnił występki z art. 278 § 2 i 3 k.k. po ukończeniu lat 17, lecz przed ukończeniem lat 18. Prokurator nadzorujący postępowanie karne, biorąc pod uwagę, że okoliczności sprawy oraz stopień rozwoju sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste za tym przemawiają, zamieścił w akcie oskarżenia wniosek o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym środków wychowawczych: zastosowanie nadzoru kuratora oraz zobowiązanie do naprawienia szkody.

Czy stanowisko prokuratora było zasadne i dlaczego.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 39

1. Funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w Z. zatrzymali nieznanego osobnika na gorącym uczynku popełnienia rozboju. W trakcie próby nawiązania z nim kontaktu sprawca uporczywie milczał. Nie udzielał odpowiedzi na żadne ze stawianych mu pytań. Nie miał przy sobie dokumentów i jak ustalono nie był notowany w kartotekach policyjnych. Także inne próby ustalenia jego tożsamości nie przyniosły rezultatu. Zasadne było wystąpienie o zastosowanie wobec sprawcy rozboju tymczasowego aresztowania, a tymczasem upływał określony przepisami termin zatrzymania. Komendant jednostki policji zwrócił się do Prokuratora Rejonowego o pomoc w tej sprawie.

Przedstaw propozycję rozwiązywania tej sytuacji, uzasadnij swoje stanowisko.

2. W toku prowadzonego śledztwa przeciwko Leszkowi O. o przestępstwo z art. 197 § 3 k.k., na wniosek prokuratora, Sąd Rejonowy zastosował wobec ukrywającego się podejrzanego tymczasowe aresztowanie na 14 dni od daty zatrzymania. Następnie na wniosek prokuratora Sąd Okręgowy w K. wydał w dniu 10 stycznia 2013 r. europejski nakaz aresztowania w stosunku do Leszka O. Na jego podstawie Leszek O. został zatrzymany na terytorium Francji w dniu 10 marca 2013 r. W dniu 1 czerwca 2013 r. Leszek O. został przekazany Polsce i w tym dniu przekroczył granicę. W dniu 5 czerwca 2013 r. prokurator wystąpił do sądu pierwszej instancji właściwego do rozpoznania sprawy o przedłużenie tymczasowego aresztowania na okres dalszych trzech miesięcy, liczonych od dnia zatrzymania.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Sąd Rejonowy w S. uznał w dniu 9 maja 2013 r. Jana H. za winnego przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i skazał na karę 2 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten zaskarżył apelacją obrońca oskarżonego. Na rozprawie apelacyjnej oskarżony się nie stawił pomimo prawidłowego zawiadomienia. Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w G. apelacji nie uwzględnił i zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. W dniu 15 czerwca 2013 r. obrońca złożył do sądu wniosek o wznowienie postępowania sądowego (wraz z odpisem aktu zgonu), bowiem okazało się, że oskarżony Jan H. zmarł w dniu 20 czerwca 2013 r.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 17

1. Janusz G. z zawodu lekarz, złożył w Prokuraturze Rejonowej w G. zawiadomienie o przestępstwie. Wynikało z niego, że od dwóch miesięcy jest systematycznie znieważany poprzez publikowanie dotyczących go wpisów na portalu internetowym „Tylko Prawda”. Autor wpisów posługuje się pseudonimem, zawiadamiający nie zna jego tożsamości ani adresu. Prokurator Prokuratury Rejonowej następnego dnia odmówił wszczęcia postępowania uzasadniając, że zawiadomienie dotyczy przestępstwa prywatnoskargowego. Pokrzywdzony jest osobą zaradną i może sam skierować do sądu akt oskarżenia. Sąd będzie miał możliwość zlecenia w tej sprawie odpowiednich czynności dowodowych.

Oceń i uzasadnij zasadność stanowiska prokuratora.

2. Mirosław C. został oskarżony o przestępstwo umyślnego paserstwa, z którego osiągnął korzyść majątkową w kwocie 5 000 zł. (art. 291 § 1 k.k.). Na rozprawie głównej oskarżony złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby oraz orzeczenie grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych po 10 zł za jedną stawkę. Obecny na rozprawie prokurator wnioskowi się nie sprzeciwił. Pokrzywdzony na rozprawę nie stawiał się mimo prawidłowego zawiadomienia. Wobec tego sąd wniosek uwzględnił i wydał wyrok zgodny z uzgodnieniem. Wyrok ten w części orzeczenia o karze zaskarżył na niekorzyść oskarżonego prokurator. W apelacji zarzucił obrazę prawa materialnego - art. 45 § 1 k.k., polegającą na zaniechaniu orzeczenia przepadku korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa. O terminie rozprawy odwoławczej Sąd Okręgowy zawiadomił oskarżonego. Następnie apelację uwzględnił i wyrokiem zmienił zaskarżone orzeczenie sądu I instancji, orzekając wobec Mirosława C. przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 5 000 zł.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Sąd Rejonowy w L. w dniu 10 czerwca 2013 r. zamknął przewód sądowy oraz udzielił głosu obecnym stronom. Następnie sąd odroczył wydanie wyroku do dnia 17 czerwca 2013 r. W dniu 17 czerwca 2013 r. oskarżony w sądzie się nie stawiał. Był jednak reprezentowany przez obrońcę. Sąd postanowił na zasadzie art. 391 § 1 i art. 333 § 2 k.p.k. „zaliczyć w poczet dowodów bez ich odczytywania”, zeznanie 6 świadków. o co wnosili prokurator w akcie oskarżenia. Pozostałe strony nie domagały się bezpośredniego przesłuchania tych świadków na rozprawie, a sąd również nie uznał tego za konieczne. Następnie sąd ogłosił wyrok.

Czy naruszono porządek proceduralny, jak winien zareagować prokurator, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 21

1. W toku śledztwa przeciwko Tomaszowi K. podejrzanemu o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. zaszła konieczność przesłuchania w charakterze świadka jego brata Tadeusza K. cierpiącego na upośledzenie umysłowe, co wynikało z akt sprawy. Przed przystąpieniem do przesłuchania prokurator oświadczył: „stosownie do treści art. 182 § 1 k.p.k. osoba najbliższa dla oskarżonego może odmówić zeznań”. Świadek do tego w ogóle się nie ustosunkował i milczał. Wobec tego prokurator przystąpił do zadawania pytań, na które po części świadek odpowiadał. Między innymi w oparciu o te zeznania został sformułowany akt oskarżenia. Następnie świadek Tadeusz K. został zawnioskowany do przesłuchania na rozprawie.

Jakie błędy popełniono, jak należało postąpić.

2. Toczyła się rozprawa odwoławcza przeciwko Leonowi J., który był tymczasowo aresztowany. W dniu 7 czerwca 2013 r. sąd ogłosił wyrok. Na ogłoszenie wyroku oskarżony nie został doprowadzony. Był natomiast obecny jego obrońca. W dniu 17 czerwca 2013 r. skazany złożył wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu II instancji. Skazany argumentował, że nie był obecny na ogłoszeniu wyroku i stosowny wniosek złożył natychmiast po tym jak uzyskał z sądu informację o utrzymaniu wyroku sądu I instancji w mocy. Również obrońca poinformował go o treści wyroku, już po uzyskaniu informacji z sądu.

W jaki sposób winien być rozpoznany wniosek. Uzasadnij swoje stanowisko.

3. Funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w Z. zatrzymali nieznanego osobnika na gorącym uczynku popełnienia rozboju. W trakcie próby nawiązania z nim kontaktu sprawca uporczywie milczał. Nie udzielał odpowiedzi na żadne ze stawianych mu pytań. Nie miał przy sobie dokumentów i jak ustalono nie był notowany w kartotekach policyjnych. Także inne próby ustalenia jego tożsamości nie przyniosły rezultatu. Zasadne było wystąpienie o zastosowanie wobec sprawcy rozboju tymczasowego aresztowania, a tymczasem upływał określony przepisami termin zatrzymania. Komendant jednostki policji zwrócił się do Prokuratora Rejonowego o pomoc w tej sprawie.

Przedstaw propozycję rozwiązania tej sytuacji, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 26

1. Postanowieniem z dnia 10 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w L., na zasadzie art. 345 § 1 i 2 k.p.k., przekazał sprawę przeciwko Lucjanowi O., oskarżonemu o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., Prokuratorowi Rejonowemu w Z. celem nadania biegu zażaleniu obrońcy oskarżonego na postanowienie tego prokuratora o zabezpieczeniu majątkowym. Zażalenie to zostało złożone w terminie ustawowym, ale już po skierowaniu aktu oskarżenia do sądu okręgowego.

Oceń zasadność stanowiska sądu, uzasadnij swoje stanowisko.

2. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Rz. Jan S. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. i wymierzono mu karę 10 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten m. in. zaskarżył apelacją prokurator. Wniósł o uzupełnienie opisu czynu przez przyjęcie, że oskarżony działał mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność pokierowania swoim postępowaniem oraz zarzucił rażącą niewspółmierność kary. Sąd apelacyjny po rozpoznaniu apelacji zmienił zaskarżony wyrok przez uzupełnienie opisu czynu oraz dodanie art. 31 § 2 k.k. Zaostrzył także wymierzoną Janowi S. karę do 15 lat pozbawienia wolności. Dokonując podwyższenia kary sąd wskazał w uzasadnieniu swego wyroku, że okolicznością przemawiającą za zaostrzeniem wymiaru kary jest ustalony fakt uprzedniego zaplanowania przez Jana S. swego czynu. Sprawca działał według ustalonego wcześniej planu. Okoliczności te nie były podniesione przez sąd I instancji. Udział w planowaniu przestępstwa – według sądu apelacyjnego - powoduje, że stopień zawinienia sprawcy przestępstwa jest wyższy niż w przypadku działania na skutek impulsu czy raptownych emocji.

Oceń wyrok sądu apelacyjnego.

3. Nieletni Arkadiusz F. dopuścił się czynu karalnego z art. 197 § 3 k.k. Ponieważ przemawiały za tym wysoki stopień demoralizacji nieletniego oraz okoliczności i charakter czynu, sąd rodzinny orzekł o umieszczeniu nieletniego w zakładzie poprawczym na okres lat 2. W apelacji obrońca nieletniego zarzucił obrazę prawa materialnego przepisu art. 10 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich przez orzeczenie środka poprawczego pomimo, że wobec Arkadiusza F. nie stosowano uprzednio środków wychowawczych.

Oceń zasadność apelacji.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 29

1. Prokurator Prokuratury Rejonowej w S. prowadził śledztwo (sygn. akt 2 Ds. 150/12) w sprawie doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 650 000 zł Marioli R. w listopadzie 2011 r. w miejscowości S., przez wprowadzenie jej w błąd co do wykonania zawartej umowy przedwstępnej sprzedaży budynku mieszkalnego przy ulicy Sobieskiego 3 - to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 w zw. z art. 294 § 1 k.k. W śledztwie tym zarzutów nie przedstawiono i postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. postępowanie przygotowawcze zostało prawomocnie umorzone. W dniu 10 maja 2013 r. do Sądu Okręgowego w Z. wpłynął akt oskarżenia Prokuratora Rejonowego w S. (sygn. akt 2 Ds. 145/13) przeciwko Michałowi P. i Justynie T., w którym zarzucono im, że w listopadzie 2011 r. w miejscowości S. przywłaszczyli sobie kwotę 650 000 zł na szkodę Marioli R., którą wręczyła im w związku z zamiarem dokonania zakupu budynku mieszkalnego przy ul. Sobieskiego 3 - to jest o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. w zw. z 294 § 1 k.k.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Do Sądu Rejonowego w J. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Leszkowi Z. i innym osobom oskarżonym o liczne przestępstwa z art. 286 § 1 i inne k.k., popełnione na szkodę osób starszych i niezaradnych. Skala przestępczej działalności oskarżonych wywołała powszechne wzburzenie mieszkańców J. Wobec tego Sąd Rejonowy w J. zwrócił się do Sądu Apelacyjnego w R. o przekazanie sprawy, w trybie art. 25 § 2 k.p.k. Sądowi Okręgowemu w K. uzasadniając to „niedostatkami natury organizacyjnej” czyli brakiem w tym sądzie odpowiednio zabezpieczonej sali do przeprowadzenia tej rozprawy.

Oceń zasadność wniosku sądu, uzasadnij swoje stanowisko.

3. W postępowaniu poprawczym prowadzonym wobec Grzegorza D. o czyn karalny z art. 148 § 1 k.k. sąd wyznaczył rozprawę zawiadamiając o jej terminie prokuratora oraz nieletniego, jego obrońcę i rodziców. Prokurator nie wziął jednak w rozprawie udziału.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 38

1. Prokurator Prokuratury Rejonowej w B. umorzył dochodzenie przeciwko Bogdanowi L. podejrzanemu o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. wobec znikomej społecznej szkodliwości czynu. Postanowienie to zaskarżył jedynie podejrzany. Zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych wnosił się umorzenia postępowania na zasadzie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. Sąd zażalenie uwzględnił. Zaskarżone postanowienie uchylił i wskazał okoliczności, które należy dodatkowo wyjaśnić oraz czynności, które należy przeprowadzić. Po uzupełnieniu postępowania i zmianie oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, prokurator skierował do sądu akt oskarżenia przeciwko Bogdanowi L.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Sąd Rejonowy w L. rozpatrywał sprawę przeciwko Genowefie G. o przestępstwo z art. 190a § 1 k.k. Pokrzywdzony Robert U. występował przed sądem w charakterze oskarżyciela posiłkowego i reprezentował go adwokat. Wyrokiem z dnia 31 maja 2013 r. sąd uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i wymierzył karę. Jednocześnie zwolnił oskarżoną od kosztów procesu, obciążając Skarb Państwa wydatkami postępowania, co uzasadnił względami słuszności.

Czy w świetle obowiązujących przepisów zasadne było pozbawienie oskarżyciela posiłkowego należnych mu od oskarżonego kosztów.

3. Sąd Rejonowy w S. uznał w dniu 9 maja 2013 r. Jana H. za winnego przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i skazał na karę 2 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten zaskarżył apelacją obrońca oskarżonego. Na rozprawie apelacyjnej oskarżony się nie stawił pomimo prawidłowego zawiadomienia. Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w G. apelacji nie uwzględnił i zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. W dniu 15 czerwca 2013 r. obrońca złożył do sądu wniosek o wznowienie postępowania sądowego (wraz z odpisem aktu zgonu), bowiem okazało się, że oskarżony Jan H. zmarł w dniu 20 czerwca 2013 r.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 58

1. Prokurator Prokuratury Rejonowej w P. prowadził śledztwo przeciwko Janowi K. o przestępstwo z art. 182 § 1 k.k. obrońca podejrzanego złożył do prokuratury wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu ochrony środowiska naturalnego nie określając okoliczności, które mają być tym dowodem udowodnione. Prokurator wezwał obrońcę do uzupełnienia tego braku. obrońca wniosek ponowił dodając, że przeprowadzenie tego dowodu przyczyni się do zrealizowania ustawowo określonych celów postępowania karnego.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Postanowieniem z dnia 5 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w G. zwrócił prokuratorowi, w celu usunięcia istotnych braków postępowania przygotowawczego, sprawę przeciwko trzem osobom oskarżonym o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. Braki te polegały przede wszystkim na znacznym przekroczeniu terminu wynikającego z przepisu art. 331 § 1 k.p.k. (zamknięcia śledztwa dokonano w dniu 15 marca 2013 r. a sporządzenie aktu oskarżenia i jego wniesienie do sądu nastąpiło dopiero w dniu 30 kwietnia 2013 r.). Nadto sąd zalecił „przedstawienie oskarżonym postanowienia o uzupełnieniu zarzutów w postaci wersji odpowiadającej wersji z aktu oskarżenia”. Rzeczywiście zarzuty aktu oskarżenia, chociaż odnosiły się do tych samych osób i ich zachowań, miały „inną postać redakcyjną i słowną” od tych, które sformułowane zostały w toku śledztwa.

Oceń zasadność stanowiska sądu. Uzasadnij swoje stanowisko.

3. W dniu 1 marca 2013 r. wszczęte zostało przez asesora Prokuratury Rejonowej w G. dochodzenie w sprawie kierowania zorganizowaną grupą mającą charakter zbrojny to jest o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k. W dniu 5 marca 2013 r. zarzut popełnienia tego przestępstwa został przedstawiony Józefowi J. Postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 marca 2013 r., na wniosek prokuratora, zastosowano wobec podejrzanego (zatrzymanego w dniu 4 marca 2013 r.) środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres trzech miesięcy. Następnie śledztwo zostało przedłużone na dalszy okres do dnia 31 sierpnia 2013 r. Jednocześnie prokurator złożył do sądu rejonowego wniosek o przedłużenie okresu tymczasowego aresztowania na dalsze trzy miesiące, czyli do dnia 4 września 2013 r. We wniosku podniesiono, że głównym powodem kontynuowania śledztwa jest rozwojowy charakter sprawy i możliwość przedstawienia podejrzanemu dalszych zarzutów. „a niemal każda czynność procesowa powoduje potrzebę wyjaśniania kolejnych okoliczności”.

Oceń zasadność stanowiska prokuratora, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 50

1. Po przeprowadzeniu postępowania apelacyjnego o przestępstwo z art. 290 § 1 k.k. Sąd Okręgowy w N. uwzględnił apelację prokuratora, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Z., polecając wyjaśnienie okoliczności dotyczących wyrębu drzewa w lesie. Sąd Rejonowy w Z., ponownie rozpoznał sprawę i na pierwszym posiedzeniu uwzględnił wniosek oskarżonego złożony w trybie art. 387 § 2 i 4 k.p.k., któremu prokurator ani pokrzywdzony się nie sprzeciwili i wymierzył mu uzgodnioną karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat.

Oceń stanowisko sądu.

2. Wyrokiem z dnia 4 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w N. uznał Artura O. za winnego tego, że w dniu 10 lutego 2013 r. w N., działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym nieletnim, poprzez zadawanie uderzeń rękami, wziął udział w pobiciu Norberta T. powodując u niego liczne podbiegnięcia krwawe twarzy, to jest przestępstwa z art. 158 § k.k. i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat, oddając go pod dozór kuratora sądowego. Wyrok ten apelacją zaskarżył wyłącznie obrońca oskarżonego kwestionując jego sprawstwo. Jak winien postąpić sąd odwoławczy, co winien uczynić prokurator.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Prowadzono śledztwo przeciwko Janowi T. o przestępstwo z art. 200 § 1 k.k., w toku którego podejrzany, postanowieniem Sądu Rejonowego w J., został w dniu 10 stycznia 2013 r. tymczasowo aresztowany na okres trzech miesięcy. Stosowanie tymczasowego aresztowania było przedłużane, ostatnio do dnia 10 lipca 2013 r. Po wniesieniu aktu oskarżenia, na rozprawie w dniu 14 czerwca 2013 r., sąd na wniosek obrońcy, na zasadzie art. 254 § 1 k.p.k. i art. 249 § 1 k.p.k. uchylił zastosowane wobec oskarżonego tymczasowe aresztowanie, stosując w to miejsce poręczenie majątkowe. Postanowienie to zostało zaskarżone przez prokuratora zażaleniem. Sąd Rejonowy zażalenie przyjął i przedstawił do rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Oceń prawidłowość czynności związanych z wniesieniem i rozpoznaniem zażalenia.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 4

1. Postanowieniem z dnia 22 maja 2013 r. Prokurator Rejonowy w G. umorzył śledztwo w sprawie działania w okresie od lipca 2012 do marca 2013 r. w G. na szkodę spółki „Argos” w G. i wyrządzenia jej szkody w mieniu w kwocie 250 000 zł. – to jest o czyn z art. 296 § 1 k.k. Pokrzywdzonym w tej sprawie była spółka jawna, a więc spółka handlowa, osobowa, która nie jest osobą prawną. Powołując się m. in. na przepis art. 49 k.k. jej przedstawiciele zamierzają zaskarżyć postanowienie o umorzeniu śledztwa.

Czy pokrzywdzona spółka może zaskarżyć postanowienie, uzasadnij swoje stanowisko.

2. Podczas rozprawy w dniu 12 maja 2013 r., ponieważ oskarżony Eugeniusz P. odmówił składania wyjaśnień, sąd na zasadzie art. 389 § 1 k.p.k. odczytał protokoły jego wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym, w których to oskarżony przyznał się to w całości, to częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów. Następnie podejrzany ograniczył się do potwierdzenia treści odczytanych mu wyjaśnień. Wobec tego Sąd, za zgodą obecnych stron, postanowił przeprowadzić postępowanie dowodowe tylko częściowo. Następnie po takim przeprowadzeniu postępowania dowodowego wydał wyrok.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Prokurator Prokuratury Rejonowej w K prowadził śledztwo przeciwko Bogdanowi K. i innym podejrzanym o popełnienie przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. Bogdan K. przesłuchany w charakterze podejrzanego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył obszernie wyjaśnienia. Po przesłuchaniu usłyszał od prokuratora, że jego wyjaśnienia są zupełnie odmienne od wyjaśnień pozostałych współpodejrzanych. Bogdan K. chcąc uniknąć podejrzeń, że wyjaśniał nieprawdę, polecił swemu obrońcy złożenie wniosku dowodowego o powołanie biegłego celem przeprowadzenia dodatkowego przesłuchania przy jednoczesnym zastosowaniu wariografu (poligrafu). Do wniosku dowodowego dołączona została zgoda podejrzanego Bogdana K. na przeprowadzenie tej czynności dowodowej.

Zajmij procesowe stanowisko w przedmiocie tego wniosku, uzasadnij je.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 15

1. Prokurator Rejonowy w R. skierował do Sądu Okręgowego w R. akt oskarżenia przeciwko 8 osobowej grupie przestępczej o przestępstwo z art. 258 § 1 i inne k.k. Ponieważ większość osób, które należało wezwać na rozprawę zamieszkiwała w miejscowości P. sprawę przekazano, w trybie art. 36 k.p.k. Sądowi Okręgowemu w P. Sąd Okręgowy w P. wyznaczył rozprawę, o terminie której wokandą zawiadomił tylko Prokuratora Rejonowego w P. Sądząc że doszło do omyłki Prokurator Rejonowy w P. nie wziął udziału w rozprawie. Uznając nieobecność prokuratora za nieusprawiedliwioną sąd przeprowadził rozprawę i wydał wyrok.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Przed Sądem Rejonowym w J. toczyła się rozprawa przeciwko Janowi K., Dariuszowi Z. i Henrykowi P. oskarżonym o popełnienie przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. Z uwagi na obszerność materiału dowodowego przewidywano kilka terminów rozpraw. Obecny na pierwszej rozprawie w dniu 7 stycznia 2013 r. oskarżony Jan K. oświadczył, że nie będzie brał udziału w kolejnych rozprawach, chociaż wszystkich terminów jeszcze wówczas nie ustalono. Biorąc pod uwagę to oświadczenie oskarżonego zaniechano doręczania mu wezwań na kolejne terminy i wydano wyrok.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Toczyło się postępowanie przygotowawcze przeciwko Januszowi R. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k., popełnione na szkodę jego żony. Prokurator Prokuratury Rejonowej w M. umorzył postępowanie przygotowawcze na zasadzie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. Postanowienie o umorzeniu uprawomocniło się 15 maja 2012 r. W początkowym okresie śledztwa, gdy z poczynionych wówczas wysoce prawdopodobnych ustaleń wynikała obawa popełnienia przez podejrzanego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu pokrzywdzonej żony przez okres jednego miesiąca stosowano wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. W dniu 17 czerwca 2013 r. Janusz R. złożył w Sądzie Okręgowym w W. żądanie odszkodowania. Prokurator wniósł o nieuwzględnienie wniosku, gdyż zebrane w sprawie dowody w chwili stosowania tymczasowego aresztowania i jego trwania w pełni uzasadniały stosowanie tego środka w rozumieniu art. 249 § 1 oraz art. 258 § 1 pkt 3 k.p.k.. i tymczasowe aresztowanie było w pełni słuszne. Nadto sąd z urzędu winien uwzględnić, że żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia złożone zostało przez Zenona S. z oczywistym przekroczeniem terminu.

Oceń zasadność stanowiska sądu i prokuratora.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 72

1. Major Zdzisław L. pozostawał pod zarzutem, że jako dyrektor wojskowych zakładów uzbrojenia przyjął w styczniu 2013 r., w związku z pełnioną funkcją, korzyść majątkową w kwocie 35 000 zł. – to jest przestępstwa z art. 229 § 1 k.k. Na rozprawie przed Wojskowym Sądem Okręgowym obrońca oskarżonego złożył wniosek – na podstawie art. 647 § 3 k.p.k. - o przekazanie sprawy do właściwości sądu powszechnego z uwagi na fakt, że oskarżony z dniem 1 lutego 2013 r. został zwolniony z pełnienia czynnej służby wojskowej.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Jarosław T. był osobą nieporadną, głównie w uwagi na zaawansowany wiek oraz pogarszający się stan zdrowia. Pozostawał pod pieczęą swej dalszej krewnej Karoliny T. W marcu 2013 r. do Prokuratury Rejonowej w Z. wpłynęło zawiadomienie Karoliny T., z którego wynikało, że pomimo znacznego pogorszenia się stanu zdrowia Jarosława T. wezwany lekarz pogotowia Rafał D. odmówił wykonania dalszych badań i przewiezienia go do szpitala, co według zawiadamiającej mogło wskazywać na zaistnienie przestępstwa z art. 160 § 3 k.k. Karolina T. wystąpiła także o ustanowienie pełnomocnika z urzędu i wniosek ten został uwzględniony. W dniu 10 kwietnia 2013 r. pełnomocnik złożył wniosek o ściganie karne lekarza pogotowia, jednak po wniesieniu aktu oskarżenia do sądu, do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej wniosek ten, bez konsultacji z Karoliną T., cofnął. Karolina T. zarzuciła, że cofnięcie wniosku było czynnością na niekorzyść Jarosława T. wobec czego jest ona bezskuteczna.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Mirosław R. został skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. uzyskał zezwolenie sądu okręgowego na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego. Kolejnym wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 10 marca 2013 r. Mirosław R. skazany został na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. Obrońca skazanego złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego i ponieważ zachodziły ku temu warunki Sąd Rejonowy w R. wyrokiem łącznym z dnia 15 kwietnia 2013 r. wymierzył skazanemu karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Obrońca skazanego złożył wniosek o zezwolenie na odbycie pozostałej części kary łącznej w systemie dozoru elektronicznego.

Jakie stanowisko i dlaczego winien zająć prokurator w przedmiocie tego wniosku.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 33

1. Sąd Rejonowy w T. prowadził postępowanie wyjaśniające, a następnie poprawcze wobec nieletnich Zbigniewa R., Tadeusza D. i Krystiana J. o czyn karalny, zabroniony przez ustawę jako przestępstwo określone w art. 200 § 1 k.k. Wyrokiem z dnia 14 maja 2013 r. sąd umorzył postępowanie wobec Zbigniewa R. z uwagi na niepopelnienie przez niego tego czynu, a wobec dwóch pozostałych nieletnich uznając, że dopuścili się zarzucanego czynu orzekł zakład poprawczy warunkowo zawieszając umieszczenie ich w tym zakładzie na okres próby dwóch lat.

Oceń zasadność wyroku sądu rodzinnego.

2. Pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w J. toczyło się dochodzenie przeciwko Zdzisławowi K. podejrzanemu o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. W ramach postępowania dowodowego wydał opinię biegły z zakresu badania wypadkowości drogowej Adam O., który obliczył między innymi prędkości poruszania się pojazdów uczestniczących w wypadku. Obrońca podejrzanego zakwestionował niekorzystne dla niego wyliczenia biegłego. Wobec tego dopuszczono dowód z kolejnego biegłego Stanisława J., który wydał opinię identyczną, jak poprzednia. Po zapoznaniu się z tymi opiniami obrońca podejrzanego złożył wniosek o powołanie odpowiedniego Instytutu, uzasadniając to tym, że obie wcześniejsze opinie nie mogą być zaakceptowane, z uwagi na niskie kwalifikacje biegłych, którzy je wydali, a wyliczenia przeprowadzone w Instytucie z pewnością będą odmienne od dotychczasowych. Jednocześnie „z ostrożności procesowej” podniósł, że stosownie do art. 170 § 2 k.p.k. nie można oddalić wniosku dowodowego na tej podstawie, że dotychczasowe dowody wykazały przeciwieństwo tego, co wnioskodawca zamierza udowodnić.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Janina B. w dniu 11 maja 2013 r. zawiadomiła Prokuratora Rejonowego w G. o podejrzeniu popełnienia na jej szkodę przestępstwa z art. 197 § 1 k.k. Postanowieniem z dnia 18 maja 2013 r. prokurator, na zasadzie art. 305 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., odmówił wszczęcia postępowania przygotowawczego w tej sprawie. Na skutek zażalenia pokrzywdzonej Sąd Rejonowy w dniu 27 maja 2013 r. uchylił zaskarżone postanowienie, podając jako powód takiego stanowiska przedwczesność odmowy oraz wskazał na konieczność wszczęcia w tej sprawie postępowania przygotowawczego. Prokurator Rejonowy wszczął śledztwo o przestępstwo z art. 197 § 1 k.k., które to następnie już w dniu 11 czerwca 2013 r. umorzył na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.k. Pokrzywdzona Janina B. w dniu 20 lipca 2013 r. – za pośrednictwem radcy prawnego – złożyła w Sądzie Rejonowym w G. akt oskarżenia wraz z wnioskiem o przywrócenie jej terminu, bowiem uchybienie terminu nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych (przebywała w szpitalu). W akcie oskarżenia podniesiono, że w sprawie doszło do faktycznego powtórnego wydania przez prokuratora postanowienia kończącego postępowanie.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 13

1. W dniu 25 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w N. wydał wyrok skazujący Romana G. za przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 k.k. Wyrok ten zaskarżył apelacją obrońca oskarżonego. Podczas rozprawy apelacyjnej przed Sądem Okręgowym w T. w dniu 28 maja 2013 r. obrońca oskarżonego złożył wniosek „na podstawie art. 427 § 3 i art. 452 § 2 k.p.k.” aby sąd przeprowadził dowody z przesłuchania 5 dalszych świadków na okoliczność nakłaniania oskarżonego przez funkcjonariuszy policji do składania nieprawdziwych wyjaśnień. Sąd Okręgowy na podstawie art. 452 § 1 w zw. z art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. oddalił postanowieniem te wnioski dowodowe podnosząc, że „polska procedura – co do zasady – nie przewiduje prowadzenia przez sąd odwoławczy postępowania dowodowego co do istoty sprawy”, a nadto wnioski dowodowe zmierzają w istocie do ponownej oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, które to okoliczności były już wyjaśniane.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Prokurator Prokuratury Rejonowej w G. skierował do Sądu Rejonowej w G. akt oskarżenia przeciwko Janowi K. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. Do aktu oskarżenia dołączony został, uzgodniony z oskarżonym, wniosek przewidziany przepisem art. 335 § 1 k.p.k. Wcześniej, po przesłuchaniu podejrzanego, mając na uwadze, że zachodziły warunki do wystąpienia z takim wnioskiem, prokurator odstąpił od przeprowadzenia szeregu dalszych czynności postępowania (art. 335 § 2 k.p.k.). Na wyznaczonym przez sąd posiedzeniu oskarżony domagał się zmiany uzgodnionej kary i istotnego jej złagodzenia, a następnie cofnął wyrażoną wcześniej zgodę na rozpoznanie sprawy w zaproponowanym przez prokuratora trybie konsensualnym.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Sąd Rejonowy w L. uznał Jarosława K. za winnego przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. i wymierzył na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz zaliczył mu na poczet orzeczonej kary okres tymczasowego aresztowania w rozmiarze 3 miesięcy. Wyrok Sądu Rejonowego zaskarżony został wyłącznie przez oskarżonego i jego obrońcę. Sąd Okręgowy w K. złagodził orzeczoną karę pozbawienia wolności do roku. Jednocześnie w związku z uzyskaniem dodatkowej informacji o odbywaniu przez oskarżonego kary pozbawienia wolności podczas stosowania tymczasowego aresztowania, uchylił orzeczenie w części dotyczącej zaliczenia tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, bowiem było ono nieprawidłowe. Zaliczono mniejszy okres tymczasowego aresztowania niż poprzednio. Obrońca oskarżonego wywiódł kasację. Zarzucił, że sąd odwoławczy orzekł na niekorzyść oskarżonego (w zakresie zaliczenia na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności) mimo niewniesienia w tym zakresie środka odwoławczego.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 88

1. Sąd Okręgowy w K. na wniosek prokuratora wydał europejski nakaz aresztowania stosunku do Rafała J. podejrzanego o popełnienie przestępstwa z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. Po pewnym czasie obrońca podejrzanego złożył wniosek o uchylenie ENA, argumentując, że nie ma potrzeby sięgania po taki środek, bowiem podejrzany, gdy tylko będzie miał taką możliwość, sam przybędzie do Polski i zgłosi się do organów ścigania. Sąd postanowieniem wniosek oddalił. Na postanowienie w przedmiocie oddalenia wniosku obrońca podejrzanego złożył zażalenie.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. W dniu 1 marca 2013 r. wszczęte zostało przez asesora Prokuratury Rejonowej w G. dochodzenie w sprawie kierowania zorganizowaną grupą mającą charakter zbrojny to jest o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k. W dniu 5 marca 2013 r. zarzut popełnienia tego przestępstwa został przedstawiony Józefowi J. Postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 marca 2013 r., na wniosek prokuratora, zastosowano wobec podejrzanego (zatrzymanego w dniu 4 marca 2013 r.) środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres trzech miesięcy. Następnie śledztwo zostało przedłużone na dalszy okres do dnia 31 sierpnia 2013 r. Jednocześnie prokurator złożył do sądu rejonowego wniosek o przedłużenie okresu tymczasowego aresztowania na dalsze trzy miesiące, czyli do dnia 4 września 2013 r. We wniosku podniesiono, że głównym powodem kontynuowania śledztwa jest rozwojowy charakter sprawy i możliwość przedstawienia podejrzanemu dalszych zarzutów, „a niemal każda czynność procesowa powoduje potrzebę wyjaśniania kolejnych okoliczności”.

Oceń zasadność stanowiska prokuratora, uzasadnij swoje stanowisko.

3. Mirosław R. został skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. uzyskał zezwolenie sądu okręgowego na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego. Kolejnym wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 10 marca 2013 r. Mirosław R. skazany został na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. Obrońca skazanego złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego i ponieważ zachodziły ku temu warunki Sąd Rejonowy w R. wyrokiem łącznym z dnia 15 kwietnia 2013 r. wymierzył skazanemu karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Obrońca skazanego złożył wniosek o zezwolenie na odbycie pozostałej części kary łącznej w systemie dozoru elektronicznego.

Jakie stanowisko i dlaczego winien zająć prokurator w przedmiocie tego wniosku.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 90

1. Sąd Rejonowy w G. uznał Janusza F. za winnego tego, że w dniu 3 kwietnia 2013 r. w K. na ulicy Kwiatowej będąc w stanie nietrzeźwości (0,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny – samochód marki Volkswagen Golf nr rej. KSR 2222 będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w K z dnia 15 lutego 2012 r. sygn. akt V K 222/12 i czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania orzeczonego tym wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych - to jest przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 178a § 4 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to przestępstwo na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. sąd wymierzył oskarżonemu grzywnę 70 stawek dziennych po 10 zł każda. Ponadto na zasadzie art. 627 k.p.k. sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe.

Przedstaw propozycję zarzutów apelacyjnych prokuratora w tej sprawie.

2. Prokurator Prokuratury Rejonowej w G. powtórnie (po poprzednim uchyleniu postanowienia przez sąd) umorzył na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. dochodzenie (sygn. akt 2 Ds. 235/13) przeciwko Janowi K. o to, że w dniu 4 kwietnia 2013 r. w miejscowości L. nieumyślnie spowodował śmierć Henryka D. – to jest o czyn z art. 155 k.k. Doręczając odpis postanowienia osobom wykonującym prawa nieżyjącego pokrzywdzonego pouczył je o uprawnieniach wynikających z art. 55 k.p.k. Z uprawnienia tego pokrzywdzeni skorzystali i w dniu 5 czerwca 2013 r. skierowali do sądu – za pośrednictwem prokuratora rejonowego - akt oskarżenia przeciwko Leopoldowi J. Wówczas to – nie przesyłając akt do sądu - w Prokuraturze Rejonowej w G. dokonano ponownej analizy sprawy sygn. akt 2 Ds. 235/13. w wyniku czego prawomocnie umorzone postępowanie przygotowawcze zostało przez prokuratora okręgowego wznowione. Po uzupełnieniu dochodzenia Prokurator Rejonowy skierował do sądu akt oskarżenia o przestępstwo z art. 155 k.k. popełnione na szkodę Henryka D. przeciwko Janowi K. i jego bratu – Justynowi K.

Oceń zasadność czynności podjętych przez prokuratora. Uzasadnij swojej stanowisko.

3. W postępowaniu poprawczym prowadzonym wobec Grzegorza D. o czyn karalny z art. 148 § 1 k.k. sąd wyznaczył rozprawę zawiadamiając o jej terminie prokuratora oraz nieletniego, jego obrońcę i rodziców. Prokurator nie wziął jednak w rozprawie udziału.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 37

1. Asesor Prokuratury Rejonowej w Z. powziął wiadomość o toczącym się przed Sądem Rejonowym w Z. postępowaniu karnym z oskarżenia prywatnego przeciwko Romanowi R. o przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. Uznając, że wymaga tego interes społeczny, działając na zasadzie art. 60 § 1 k.p.k., wstąpił do postępowania wszczętego przez oskarżyciela prywatnego. Uznając, że sprawa toczy się wobec tego z urzędu Sąd Rejonowy w K. wydał wyrok nakazowy skazujący oskarżonego.

Czy postępowanie sądu było zasadne, uzasadnij swoje stanowisko.

2. Major Zdzisław L. pozostawał pod zarzutem, że jako dyrektor wojskowych zakładów uzbrojenia przyjął w styczniu 2013 r., w związku z pełnioną funkcją, korzyść majątkową w kwocie 35 000 zł. – to jest przestępstwa z art. 229 § 1 k.k. Na rozprawie przed Wojskowym Sądem Okręgowym obrońca oskarżonego złożył wniosek – na podstawie art. 647 § 3 k.p.k. - o przekazanie sprawy do właściwości sądu powszechnego z uwagi na fakt, że oskarżony z dniem 1 lutego 2013 r. został zwolniony z pełnienia czynnej służby wojskowej.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Na skutek zawiadomienia o przestępstwie złożonego przez Rafała K. prokurator Prokuratury Rejonowej w Rz. prowadził dochodzenie w sprawie gróźb karalnych kierowanych pod adresem pokrzywdzonego przez jego sąsiada Jana K. Postanowieniem z dnia 7 maja 2013 r. dochodzenie w tej sprawie zostało umorzone. Postanowienie to zaskarżył pokrzywdzony, podnosząc przede wszystkim, że nie zostały zrealizowane wszystkie cele postępowania przygotowawczego. Uznając zasadność argumentów pokrzywdzonego Prokurator Rejonowy, nie przesyłając zażalenia do sądu sam, na zasadzie art. 463 § 1 k.p.k. w zw. z art. 465 § 1 k.p.k., przychylił się w całości do środka odwoławczego, uchylił zaskarżone postanowienie i postanowił kontynuować postępowanie przygotowawcze. Po szczegółowym uzupełnieniu postępowania przygotowawczego, również w kierunkach wskazanych w zażaleniu, prokurator Prokuratury Rejonowej ponownie dochodzenie umorzył. Odpis postanowienia doręczono pokrzywdzonemu z pouczeniem, że zażalenie na postanowienie nie przysługuje, a pokrzywdzony może wykorzystać uprawnienia przewidziane przepisem art. 55 k.p.k. Zgodnie z pouczeniem pełnomocnik Rafała K. złożył akt oskarżenia, który został rozpoznany przez Sąd Rejonowy w Rz.. Zapadł wyrok skazujący.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 40

1. Przed Sądem Rejonowym w P. toczyła się w postępowaniu zwyczajnym rozprawa przeciwko Karolowi T. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k. Asesor Prokuratury Rejonowej w P. Mateusz V., nie posiadający uprawnień do pełnienia czynności prokuratorskich (bez tzw. *votum*), aktywnie występował na tej rozprawie w charakterze oskarżyciela publicznego; zadawał oskarżonemu i świadkom liczne szczegółowe pytania, składał wnioski dowodowe, wygłosił mowę końcową, w której wnosił o uznanie winy i wymierzenie kary. Sąd wydał wyrok zgodny z wnioskami oskarżyciela publicznego.

Jakich nieprawidłowości się dopuszczono i jakie skutki one za sobą pociągają.

2. Toczyła się rozprawa odwoławcza przeciwko Leonowi J., który był tymczasowo aresztowany. W dniu 7 czerwca 2013 r. sąd ogłosił wyrok. Na ogłoszenie wyroku oskarżony nie został doprowadzony. Był natomiast obecny jego obrońca. W dniu 17 czerwca 2013 r. skazany złożył wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu II instancji. Skazany argumentował, że nie był obecny na ogłoszeniu wyroku i stosowny wniosek złożył natychmiast po tym jak uzyskał z sądu informację o utrzymaniu wyroku sądu I instancji w mocy. Również obrońca poinformował go o treści wyroku, już po uzyskaniu informacji z sądu.

W jaki sposób winien być rozpoznany wniosek. Uzasadnij swoje stanowisko.

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 15 września 2012 r. Józef G. został uznany za winnego popełnienia kilku zarzucanych mu aktem oskarżenia przestępstw kryminalnych, w tym opisanego w pkt III przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. popełnionego w dniu 1 stycznia 2004 r. w Wiedniu (Republika Austrii) na osobie Hansa D. i wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności. W toku postępowania sądowego obrońca oskarżonego przedstawił dokumenty stwierdzające, że za ten sam czyn – rozbój na osobie Hansa D. - oskarżony Józef G. został skazany przez Sąd Krajowy dla Spraw Karnych w Wiedniu wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2004 r. i wyrok ten się uprawomocnił. W uzasadnieniu wyroku sąd podniósł, że skazanie za granicą i to przed wejściem Polski do Unii Europejskiej nie stoi na przeszkodzie w osądzeniu tej sprawy w Polsce.

Oceń orzeczenie sądu, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 14

1. W toku śledztwa (sygn. akt Ds. 1050/13/S) przeciwko Antoniemu L. wójtowi Gminy Z. o przestępstwo z art. 231 § 2 k.k. do Prokuratury Rejonowej w W. wpłynął w dniu 10 maja 2013 r. wniosek mieszkańca tej gminy Artura Z. o udostępnienie mu akt głównych i podręcznych postępowania oraz wydanie kserokopii okładek akt prokuratorskich sygn. akt. Ds. 1050/13/S. W uzasadnieniu wnioskodawca podniósł, że jako mieszkaniec gminy jest zainteresowany przebiegiem śledztwa prowadzonego przeciwko Wójtowi. W dniu 11 maja 2013 r. śledztwo przeciwko Antoniemu L. umorzono, a postanowienie w tym przedmiocie uprawomocniło się w dniu 20 maja 2013 r. W dniu 22 maja 2013 r. asesor Prokuratury Rejonowej w W. na zasadzie art. 156 § 5 k.p.k., postanowieniem odmówił Arturowi Z. wglądu do akt oraz wydania stosownych kserokopii podnosząc w uzasadnieniu, że nie zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniający udostępnienie akt osobie nie będącej stroną, a wydanie kserokopii okładek akt prokuratorskich, w świetle obowiązujących przepisów, jest w ogóle niedopuszczalne. Na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej Artur Z. złożył zażalenie.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w N. warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko Arkadiuszowi U. oskarżonemu o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k. W pkt III tego wyroku sąd orzekł, na zasadzie art. 230 § 2 k.p.k., zwrot zatrzymanych w toku postępowanie rzeczy (dowodów rzeczowych) oskarżonemu. Prokurator rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zaskarżył zażaleniem.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Asesor Prokuratury Rejonowej w D. nadzorował dochodzenie o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. popełnione na szkodę Kazimierza G. Rozpoznanie lekarskie, dołączone do akt na początkowym etapie postępowania, brzmiało – *contusio capitis, commotio cerebri*. Na zlecenie prokuratora w dochodzeniu wydał opinię biegły lekarz sądowy, który po przeprowadzeniu wnikliwych badań wykluczył wstrząśnienie mózgu i uznał że pokrzywdzony Kazimierz G. doznał naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni (art. 157 § 2 k.k.). Z uwagi na wzajemny charakter konfliktu prokurator uznał, że interes społeczny, w rozumieniu art. 60 § 1 k.p.k. nie wymaga objęcia tego czynu ściganiem z urzędu.

Przedstaw i uzasadnij propozycję stanowiska procesowego prokuratora.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 41

1. Po przeprowadzeniu śledztwa przeciwko Januszowi W. o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. asesor Prokuratury Rejonowej w Z. umorzył postępowanie przygotowawcze wobec znikomej społecznej szkodliwości czynu (art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.). Pokrzywdzona przestępstwem niealimentacji Bożena W. złożyła na to postanowienie zażalenie. Zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i wniosła o uchylenie postanowienia i sporządzenia aktu oskarżenia. Sąd Rejonowy w Z. zażalenie uwzględnił i postanowienie Prokuratora Rejonowego uchylił. Nadto dokonał szczegółowej oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu podejrzanego zwłaszcza w aspekcie art. 115 § 2 k.k. stwierdzając, że stanowisko prokuratora w tym zakresie było błędne. W związku z tym zobowiązał prokuratora do wniesienia skargi publicznej.

Oceń stanowisko sądu, uzasadnij swoje stanowisko.

2. Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w K., uwzględniając wniosek prokuratora, umorzył postępowanie karne przeciwko Zygmuntowi T. o czyn z art. 197 § 3 k.k. i zastosował wobec niego środek zabezpieczający w postaci umieszczenia w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym. Na postanowienie sądu zażalenie złożył pełnomocnik pokrzywdzonej, który nie kwestionując dopuszczalności umorzenia postępowania i zastosowania środka zabezpieczającego, złożył liczne i ważne zastrzeżenia do opinii biegłych lekarzy psychiatrów.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. W toku prowadzonego śledztwa Markowi U. przedstawiono zarzut popełnienia przestępstwa z art. 197 § 3 k.k. na szkodę małoletniej Renaty D. Przesłuchanie małoletniej, która nie ukończyła w chwili przesłuchania 15 lat w charakterze świadka odbyło się przed Sądem Rejonowym w J. z udziałem biegłego psychologa. W toku dalszych czynności śledztwa prokurator osobiście dokonał okazania podejrzanego pokrzywdzonej a następnie konfrontacji pomiędzy tymi uczestnikami postępowania.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 89

1. Do Sądu Rejonowego w J. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Leszkowi Z. i innym osobom oskarżonym o liczne przestępstwa z art. 286 § 1 i inne k.k., popełnione na szkodę osób starszych i niezaradnych. Skala przestępczej działalności oskarżonych wywołała powszechne wzburzenie mieszkańców J. Wobec tego Sąd Rejonowy w J. zwrócił się do Sądu Apelacyjnego w R. o przekazanie sprawy, w trybie art. 25 § 2 k.p.k. Sądowi Okręgowemu w K. uzasadniając to „niedostatkami natury organizacyjnej” czyli brakiem w tym sądzie odpowiednio zabezpieczonej sali do przeprowadzenia tej rozprawy.

Oceń zasadność wniosku sądu, uzasadnij swoje stanowisko.

2. Prokurator Prokuratury Rejonowej w S. prowadził śledztwo (sygn. akt 2 Ds. 150/12) w sprawie doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 650 000 zł Marioli R. w listopadzie 2011 r. w miejscowości S., przez wprowadzenie jej w błąd co do wykonania zawartej umowy przedwstępnej sprzedaży budynku mieszkalnego przy ulicy Sobieskiego 3 - to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 w zw. z art. 294 § 1 k.k. W śledztwie tym zarzutów nie przedstawiono i postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. postępowanie przygotowawcze zostało prawomocnie umorzone. W dniu 10 maja 2013 r. do Sądu Okręgowego w Z. wpłynął akt oskarżenia Prokuratora Rejonowego w S. (sygn. akt 2 Ds. 145/13) przeciwko Michałowi P. i Justynie T., w którym zarzucono im, że w listopadzie 2011 r. w miejscowości S. przywłaszczyli sobie kwotę 650 000 zł na szkodę Marioli R., którą wręczyła im w związku z zamiarem dokonania zakupu budynku mieszkalnego przy ul. Sobieskiego 3 - to jest o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. w zw. z 294 § 1 k.k.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Sąd Okręgowy w Z. rozpoznawał w dniu 15 kwietnia 2012 r. wniosek kuratora o odwołanie warunkowego przedterminowego zwolnienia skazanemu Henrykowi O. Jak ustalono skazany popełnił w okresie próby, ale przed dniem 1 stycznia 2012 r., przestępstwo umyślne, za które w dniu 15 lutego 2012 r. wymierzono mu prawomocnie karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd wniosku nie uwzględnił i postępowanie w sprawie umorzył. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy podniósł, że w przypadku zaistnienia problemu intertemporalnego stosuje się przepis względniejszy, wobec czego zastosował przepis art. 160 § 1 k.k.w. w brzmieniu obowiązującym do 1 stycznia 2012 r., a więc przed zmianą wprowadzoną nowelą do k.k.w. z dnia 16 września 2011 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 1431).

Oceń orzeczenie sądu, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 8

1. Sąd Rejonowy w S. uznał w dniu 9 maja 2013 r. Jana H. za winnego przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i skazał na karę 2 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten zaskarżył apelacją obrońca oskarżonego. Na rozprawie apelacyjnej oskarżony się nie stawił pomimo prawidłowego zawiadomienia. Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w G. apelacji nie uwzględnił i zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. W dniu 15 czerwca 2013 r. obrońca złożył do sądu wniosek o wznowienie postępowania sądowego (wraz z odpisem aktu zgonu), bowiem okazało się, że oskarżony Jan H. zmarł w dniu 20 czerwca 2013 r.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. W wyroku Sądu Okręgowego w O. dokonano m. in. na zasadzie art. 63 § 1 k.k. zaliczenia na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu tymczasowego aresztowania oskarżonego Kamila P. od dnia 5 stycznia 2013 r. do 25 lutego 2013 r., stosowanego w dwóch równolegle prowadzonych sprawach. W związku z tym rozstrzygnięciem Dyrektor Zakładu Karnego w O. zauważył, że okres tymczasowego aresztowania został w sposób wadliwy zaliczony na poczet kary pozbawienia wolności w dwóch różnych sprawach i stan taki jest sprzeczny z przepisami. Dyrektor Zakładu Karnego zwrócił się, w trybie art. 13 k.k.w. o rozstrzygnięcie wątpliwości co do wykonania orzeczonej kary.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Jan L. oskarżony został o to, że w dniu 11 czerwca 2013 r. w Z. znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, samochód marki Volkswagen Golf nr rej. XXX 1212, to jest o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Jan L. przyznał się do popełnienia przestępstwa, wyraził skruchę. Sąd ustalił, że oskarżony jest wiejskim nauczycielem, zajmuje się także dziećmi niepełnosprawnymi, które uczą w ich domach. Bez samochodu nie jest w stanie wykonywać tej pracy. Sąd uwzględnił złożony przez oskarżyciela publicznego, po uzgodnieniu z oskarżonym, wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k., uznał Jana L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i skazał go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 2 lata oraz grzywnę. Nadto w oparciu o przepis art. 42 § 2 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci „zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii A” na okres 3 lat.

Oceń orzeczenie sądu, jakie zarzuty apelacyjne można postawić temu wyrokowi.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 18

1. W dniu 18 maja 2013 r. pokrzywdzony Jarosław P. otrzymał odpis postanowienia o umorzeniu dochodzenia z pouczeniem o przysługującym prawie i terminie złożenia na decyzję procesową zażalenia. Zażalenie takie złożył dopiero w dniu 10 czerwca 2013 r., składając jednocześnie wniosek o przywrócenie terminu zawitego do dokonania tej czynności procesowej. Usprawiedliwiając przekroczenie terminu Jarosław P. przedłożył zaświadczenie o pobycie w szpitalu w dniach od 19 maja 2013 r. do 1 czerwca 2013 r.

Jakie czynności procesowe należy podjąć.

2. Do Sądu Rejonowego w K. skierowano akt oskarżenia przeciwko Józefowi G. o przestępstwo z art. 271 § 1 k.k. i inne. Rozprawę główną wyznaczono na dzień 10 czerwca 2013 r., a zawiadomienie o tym terminie doręczono Józefowi G. w dniu 4 czerwca 2013 r. W tym samym dniu o terminie rozprawy zawiadomiony został odpisem wokandy prokurator. Zarówno prokurator jak i oskarżony wnieśli o odroczenie rozprawy. Sąd do tego wniosku się nie ustosunkował i pomimo nieobecności oskarżanego, ale przy udziale prokuratora rozprawę przeprowadził i wydał wyrok skazujący.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Zdzisław B. został zatrzymany przez policję na gorącym uczynku niszczenia karoserii kilkunastu samochodów zaparkowanych na ulicy. Z czynności zatrzymania, zgodnie z treścią art. 244 § 3 k.p.k. sporządzono protokół, do którego wciągnięto także złożone przez zatrzymanego oświadczenie. Zdzisław B. przyznał się wówczas do dokonania zniszczenia mienia oraz przedstawił przebieg tego zdarzenia. Przesłuchany następnego dnia w charakterze podejrzanego, pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 288 § 1 k.k., Zdzisław B. odwołał swoje wcześniejsze oświadczenie i nie przyznał się do zarzucanego mu czynu.

Jaką wartość dowodową może mieć złożone przez podejrzanego oświadczenie, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 35

1. Stanisław W. popełnił występki z art. 278 § 2 i 3 k.k. po ukończeniu lat 17. lecz przed ukończeniem lat 18. Prokurator nadzorujący postępowanie karne, biorąc pod uwagę, że okoliczności sprawy oraz stopień rozwoju sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste za tym przemawiają, zamieścił w akcie oskarżenia wnioski o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym środków wychowawczych: zastosowanie nadzoru kuratora oraz zobowiązanie do naprawienia szkody.

Czy stanowisko prokuratora było zasadne i dlaczego.

2. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Rz. Jan S. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. i wymierzono mu karę 10 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten m. in. zaskarżył apelacją prokurator. Wniósł o uzupełnienie opisu czynu przez przyjęcie, że oskarżony działał mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność pokierowania swoim postępowaniem oraz zarzucił rażąco niewspółmierność kary. Sąd apelacyjny po rozpoznaniu apelacji zmienił zaskarżony wyrok przez uzupełnienie opisu czynu oraz dodanie art. 31 § 2 k.k. Zaostrzył także wymierzoną Janowi S. karę do 15 lat pozbawienia wolności. Dokonując podwyższenia kary sąd wskazał w uzasadnieniu swego wyroku, że okolicznością przemawiającą za zaostrzeniem wymiaru kary jest ustalony fakt uprzedniego zaplanowania przez Jana S. swego czynu. Sprawca działał według ustalonego wcześniej planu. Okoliczności te nie były podniesione przez sąd I instancji. Udział w planowaniu przestępstwa – według sądu apelacyjnego - powoduje, że stopień zawinienia sprawcy przestępstwa jest wyższy niż w przypadku działania na skutek impulsu czy raptownych emocji.

Oceń wyrok sądu apelacyjnego.

3. Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2013 r. Prokurator Rejonowy w T. umorzył na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. dochodzenie w sprawie o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. Na skutek zażalenia pokrzywdzonego Tadeusza B. Sąd Rejonowy w T. uchylił zaskarżone postanowienie. Kontynuując postępowanie przygotowawcze, ale już w formie śledztwa, prokurator przedstawił zarzut popełnienia przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. Zygmuntovi J. a następnie, po przeprowadzeniu dalszych dowodów dochodzenie ponownie umorzył na takiej samej podstawie jak poprzednio. Postanowienie o umorzeniu doręczono zostało pokrzywdzonemu w dniu 15 maja 2013 r. wraz z pouczeniem o treści art. 306 k.p.k., art. 330 k.p.k., a także art. 55 k.p.k. Pokrzywdzony złożył w terminie ustawowym zażalenie do Sądu Rejonowego, który w dniu 25 czerwca 2013 r. środka odwoławczego nie uwzględnił i postanowienie prokuratora utrzymał w mocy.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 9

1. Prokurator Rejonowy w B. prowadził śledztwo o przestępstwo z art. 217 § 1 i 231 § 1 k.k. Przedmiotem postępowania była ocena zachowania się policjanta Michała L., który podczas wykonywania obowiązków służbowych – zatrzymania awanturującego się nietrzeźwego mężczyzny miał dopuścić się „nadużycia władzy”. Śledztwo bez przedstawienia Michałowi L. zarzutów, zostało umorzone na zasadzie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. W uzasadnieniu postanowienia prokurator potwierdził fakt popełnienia przez Michała L. czynu o znamionach określonych w ustawie (przede wszystkim naruszenie nietykalności cielesnej). Jednocześnie zawarł szerokie rozważania, w tym nawiązujące do kryteriów określonych w art. 115 § 2 k.k., z których wyprowadził wniosek, że stopień społecznej szkodliwości tego czynu jest znikomy. Odpis postanowienia doręczono jedynie pokrzywdzonemu, który tej decyzji procesowej nie zaskarżył. Michał L. od początku nie poczuwał się do winy. Podstawa umorzenia spowodowała dla niego niekorzystne następstwa w miejscu pracy.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. W sprawie przeciwko Katarzynie L. oskarżonej o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. w dniu 15 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w L. zamknął przewód sądowy i udzielił głosu stronom. Następnie na zasadzie art. 411 § 1 k.p.k. odroczył wydanie wyroku na czas 7 dni, do dnia 22 maja 2013 r., z uwagi na zawilóść sprawy. W dniu 20 maja 2013 r. do Sądu Rejonowego w L. wpłynął wniosek oskarżonej o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Prokurator Rejonowy w K. oskarżył: Zenona J., Karola B. i Zofię L. ze działając wspólnie i w porozumieniu dopuścili się przestępstwa z art. 296 § 1 k.k. na szkodę przedsiębiorstwa X w miejscowości K. Przed Sądem Rejonowym w K. obrońca oskarżonego Zenona J. złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie temu oskarżonemu kary bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Wohec złożenia takiego wniosku sąd wyłączył sprawę przeciwko Zenonowi J. do odrębnego postępowania. Następnie Zenon J. uznany został za winnego zarzucanego mu przestępstwa, przy czym w wyroku określono, że popełnionego wspólnie i w porozumieniu „z innymi osobami”, i wymierzył karę. Po kilku dniach Sąd Rejonowy w K., w tym samym składzie co poprzednio, przystąpił do rozpatrywania sprawy Karola B. i Zofii L. Sąd uznał tych oskarżonych za winnych zarzucanego przestępstwa i wymierzył im kary.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 75

1. Prokurator Rejonowy w K. prowadził śledztwo w sprawie o błąd w sztuce lekarskiej, którego następstwem była śmierć pacjenta Szpitala Powiatowego w K. Podejrzany lekarz Adrian J. niezadowolony z treści opinii przedstawionej przez biegłych (jego wniosek o powołanie innego zespołu biegłych został oddalony przez prokuratora) przedstawił wykonaną na własne zlecenie ekspertyzę wydaną przez Zakład Medycyny Sądowej Uniwersytetu Medycznego w W. Opinia ta wskazywała m. in. na konieczność zebrania dalszych dowodów, a w szczególności przeprowadzenia dodatkowych specjalistycznych badań, przed sformulowaniem końcowych wniosków. Opinie prokurator dołączył do akt, po czym skierował do sądu akt oskarżenia, wnosząc o jej odczytanie w trybie art. 393 k.p.k.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Prokurator Rejonowy w R. skierował do Sądu Okręgowego w R. akt oskarżenia przeciwko 8 osobowej grupie przestępczej o przestępstwo z art. 258 § 1 i inne k.k. Ponieważ większość osób, które należało wezwać na rozprawę zamieszkiwała w miejscowości P. sprawę przekazano, w trybie art. 36 k.p.k. Sądowi Okręgowemu w P. Sąd Okręgowy w P. wyznaczył rozprawę, o terminie której wokandą zawiadomił tylko Prokurator Rejonowego w P. Sądząc że doszło do omyłki Prokurator Rejonowy w P. nie wziął udziału w rozprawie. Uznając nieobecność prokuratora za nieusprawiedliwioną sąd przeprowadził rozprawę i wydał wyrok.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Skazany na karę 3 lat pozbawienia wolności Zenon G. odbywał orzeczoną karę w okresie od 1 lutego 2011 do 31 maja 2011 r. czyli przez 4 miesiące. Następnie udzielona mu została przerwa w odbywaniu tej kary, która trwała 1 rok do 1 czerwca 2012 r. Po odbyciu kolejnych dwóch miesięcy pozbawienia wolności, skazany na zasadzie art. 155 k.k.w. złożył wniosek o warunkowe zwolnienie z odbywania reszty kary pozbawienia wolności, na zasadach określonych w art. 77 § 1 k.k.

W jaki sposób do tego wniosku winien ustosunkować się prokurator, uzasadnij stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 3

1. Janina B. w dniu 11 maja 2013 r. zawiadomiła Prokuratora Rejonowego w G. o podejrzeniu popełnienia na jej szkodę przestępstwa z art. 197 § 1 k.k. Postanowieniem z dnia 18 maja 2013 r. prokurator, na zasadzie art. 305 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., odmówił wszczęcia postępowania przygotowawczego w tej sprawie. Na skutek zażalenia pokrzywdzonej Sąd Rejonowy w dniu 27 maja 2013 r. uchylił zaskarżone postanowienie, podając jako powód takiego stanowiska przedwczesność odmowy oraz wskazał na konieczność wszczęcia w tej sprawie postępowania przygotowawczego. Prokurator Rejonowy wszczął śledztwo o przestępstwo z art. 197 § 1 k.k., które to następnie już w dniu 11 czerwca 2013 r. umorzył na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.k. Pokrzywdzona Janina B. w dniu 20 lipca 2013 r. – za pośrednictwem radcy prawnego - złożyła w Sądzie Rejonowym w G. akt oskarżenia wraz z wnioskiem o przywrócenie jej terminu, bowiem uchybienie terminu nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych (przebywała w szpitalu). W akcie oskarżenia podniesiono, że w sprawie doszło do faktycznego powtórnego wydania przez prokuratora postanowienia kończącego postępowanie.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Postanowieniem z dnia 5 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w G. zwrócił prokuratorowi, w celu usunięcia istotnych braków postępowania przygotowawczego, sprawę przeciwko trzem osobom oskarżonym o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. Braki te polegały przede wszystkim na znacznym przekroczeniu terminu wynikającego z przepisu art. 331 § 1 k.p.k. (zamknięcia śledztwa dokonano w dniu 15 marca 2013 r. a sporządzenie aktu oskarżenia i jego wniesienie do sądu nastąpiło dopiero w dniu 30 kwietnia 2013 r.). Nadto sąd zalecił „przedstawienie oskarżonym postanowienia o uzupełnieniu zarzutów w postaci wersji odpowiadającej wersji z aktu oskarżenia”. Rzeczywiście zarzuty aktu oskarżenia, chociaż odnosiły się do tych samych osób i ich zachowań, miały „inną postać redakcyjną i słowną” od tych, które sformułowane zostały w toku śledztwa.

Oceń zasadność stanowiska sądu. Uzasadnij swoje stanowisko.

3. Rafał P. pozostawał pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 159 k.k. lecz przebywał za granicą, co uniemożliwiało przeprowadzenie rozprawy. Jego obrońca złożył oświadczenie, że oskarżony stawia się do sądu w oznaczonym terminie, jeżeli będzie mógł odpowiadać z wolnej stopy. Sąd Okręgowy w K. wydał oskarżonemu listu żelaznego pod warunkiem, że złoży on w terminie 14 dni poręczenie majątkowe w kwocie 15.000 zł. Na postanowienie Sądu Okręgowego zażalenia złożyli: podejrzany domagając się uchylenia orzeczenia w części odnoszącej się do uzależnienia wydania listu żelaznego od uiszczenia poręczenia majątkowego, oraz pokrzywdzony przestępstwem, który zakwestionował celowość wydania listu żelaznego i wnosił o uchylenie postanowienia w całości. Zażalenie złożył także prokurator, który wnosił o znaczące podwyższenie kwoty poręczenia majątkowego.

Oceń zasadność złożonych środków odwoławczych. Uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 19

1. Prowadzono postępowanie przygotowawcze o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., w którego toku pokrzywdzona Julia G. złożyła szczegółowe zeznania wskazujące na sprawstwo Rafała K. Po przedstawieniu zarzutów popełnienia przestępstwa Rafałowi K. Julia G. słuchana ponownie, skorzystała z prawa odmowy składania zeznań, albowiem Rafał K. był dla niej osobą najbliższą. Prowadząc postępowanie zgromadzono jednak także inne dowody. Były to przede wszystkim: pismo pokrzywdzonej z dnia 11 maja 2013 r., w którym uszczegółowiła swoje pierwsze zeznania, wnikliwie przedstawiając przebieg zdarzenia; zeznania jej przyjaciółki Teresy J., której również przedstawiła przebieg zdarzenia oraz zapisy rozmów telefonicznych pokrzywdzonej z podejrzanym. Dowody te, w ocenie prowadzącego postępowanie prokuratora, dały podstawę do skierowania przeciwko Rafałowi K. aktu oskarżenia do sądu.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

2. Prokurator Prokuratury Rejonowej w K. skierował do sądu wniosek o umorzenie postępowania przeciwko Henrykowi U. o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. z powodu jego niepoczytalności i zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci umieszczenia w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym. Wniosek skierowano na rozprawę i po przeprowadzeniu postępowania dowodowego o jego uwzględnieniu orzeczono wyrokiem. Od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego apelację, a następnie od wyroku sądu odwoławczego wniósł kasację do Sądu Najwyższego.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Po przeprowadzeniu śledztwa przeciwko Januszowi W. o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. asesor Prokuratury Rejonowej w Z. umorzył postępowanie przygotowawcze wobec znikomej społecznej szkodliwości czynu (art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.). Pokrzywdzona przestępstwem niealimentacji Bożena W. złożyła na to postanowienie zażalenie. Zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i wniosła o uchylenie postanowienia i sporządzenia aktu oskarżenia. Sąd Rejonowy w Z. zażalenie uwzględnił i postanowienie Prokuratora Rejonowego uchylił. Nadto dokonał szczegółowej oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu podejrzanego zwłaszcza w aspekcie art. 115 § 2 k.k. stwierdzając, że stanowisko prokuratora w tym zakresie było błędne. W związku z tym zobowiązał prokuratora do wniesienia skargi publicznej.

Oceń stanowisko sądu, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 34

1. Nieletni Arkadiusz F. dopuścił się czynu karalnego z art. 197 § 3 k.k. Ponieważ przemawiały za tym wysoki stopień demoralizacji nieletniego oraz okoliczności i charakter czynu, sąd rodzinny orzekł o umieszczeniu nieletniego w zakładzie poprawczym na okres lat 2. W apelacji obrońca nieletniego zarzucił obrazę prawa materialnego przepisu art. 10 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich przez orzeczenie środka poprawczego pomimo, że wobec Arkadiusza F. nie stosowano uprzednio środków wychowawczych.

Oceń zasadność apelacji.

2. Pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w J. toczyło się dochodzenie przeciwko Zdzisławowi K. podejrzanemu o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. W ramach postępowania dowodowego wydał opinię biegły z zakresu badania wypadkowości drogowej Adam O., który obliczył między innymi prędkości poruszania się pojazdów uczestniczących w wypadku. Obrońca podejrzanego zakwestionował niekorzystne dla niego wyliczenia biegłego. Wobec tego dopuszczono dowód z kolejnego biegłego Stanisława J., który wydał opinię identyczną, jak poprzednia. Po zapoznaniu się z tymi opiniami obrońca podejrzanego złożył wniosek o powołanie odpowiedniego Instytutu, uzasadniając to tym, że obie wcześniejsze opinie nie mogą być zaakceptowane, z uwagi na niskie kwalifikacje biegłych, którzy je wydali, a wyliczenia przeprowadzone w Instytucie z pewnością będą odmienne od dotychczasowych. Jednocześnie „z ostrożności procesowej” podniósł, że stosownie do art. 170 § 2 k.p.k. nie można oddalić wniosku dowodowego na tej podstawie, że dotychczasowe dowody wykazały przeciwieństwo tego, co wnioskodawca zamierza udowodnić.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Postanowieniem z dnia 22 maja 2013 r. Prokurator Rejonowy w G. umorzył śledztwo w sprawie działania w okresie od lipca 2012 do marca 2013 r. w G. na szkodę spółki „Argos” w G. i wyrządzenia jej szkody w mieniu w kwocie 250 000 zł. – to jest o czyn z art. 296 § 1 k.k. Pokrzywdzonym w tej sprawie była spółka jawna, a więc spółka handlowa, osobowa, która nie jest osobą prawną. Powołując się m. in. na przepis art. 49 k.k. jej przedstawiciele zamierzają zaskarżyć postanowienie o umorzeniu śledztwa.

Czy pokrzywdzona spółka może zaskarżyć postanowienie, uzasadnij swoje stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 59

1. Sąd Rejonowy w G. uznał Janusza F. za winnego tego, że w dniu 3 kwietnia 2013 r. w K. na ulicy Kwiatowej będąc w stanie nietrzeźwości (0,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny – samochód marki Volkswagen Golf nr rej. KSR 2222 będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w K z dnia 15 lutego 2012 r. sygn. akt V K 222/12 i czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania orzeczonego tym wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych - to jest przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 178a § 4 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to przestępstwo na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. sąd wymierzył oskarżonemu grzywnę 70 stawek dziennych po 10 zł każda. Ponadto na zasadzie art. 627 k.p.k. sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe.

Przedstaw propozycję zarzutów apelacyjnych prokuratora w tej sprawie.

2. Prokurator Prokuratury Rejonowej w D. umorzył dochodzenie w sprawie spowodowania rozstroju zdrowia trwającego dłużej niż 7 dni u Zdzisława B. – to jest o czyn z art. 157 § 1 k.k. Na skutek zażalenia pokrzywdzonego Huberta G. Sąd Rejonowy w D. uchylił zaskarżone postanowienie wskazując na konieczność uzupełnienia postępowania przygotowawczego. Po wykonaniu wskazań sądu prokurator ponownie umorzył dochodzenie w tej sprawie. Prawidłowo pouczony o uprawnieniach wynikających z art. 55 k.p.k. pokrzywdzony subsydiarnego aktu oskarżenia nie wniósł. Złożył natomiast wniosek o podjęcie umorzonego dochodzenia. w którym przedstawił nowe fakty i dowody. Prokurator na zasadzie art. 327 § 1 k.p.k. podjął na nowo umorzone postępowanie, które następnie - po wykonaniu czynności dowodowych – zostało umorzone. Pokrzywdzony wówczas w terminie miesięcznym wystąpił ze skargą subsydiarną do sądu.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Prokurator Prokuratury Rejonowej w S. prowadził śledztwo (sygn. akt 2 Ds. 150/12) w sprawie doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 650 000 zł Marioli R. w listopadzie 2011 r. w miejscowości S., przez wprowadzenie jej w błąd co do wykonania zawartej umowy przedwstępnej sprzedaży budynku mieszkalnego przy ulicy Sobieskiego 3 - to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 w zw. z art. 294 § 1 k.k. W śledztwie tym zarzutów nie przedstawiono i postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. postępowanie przygotowawcze zostało prawomocnie umorzone. W dniu 10 maja 2013 r. do Sądu Okręgowego w Z. wpłynął akt oskarżenia Prokuratora Rejonowego w S. (sygn. akt 2 Ds. 145/13) przeciwko Michałowi P. i Justynie T., w którym zarzucono im, że w listopadzie 2011 r. w miejscowości S. przywłaszczyli sobie kwotę 650 000 zł na szkodę Marioli R., którą wręczyła im w związku z zamiarem dokonania zakupu budynku mieszkalnego przy ul. Sobieskiego 3 - to jest o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. w zw. z 294 § 1 k.k.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 30

1. Prokurator Prokuratury Rejonowej w G. powtórnie (po poprzednim uchyleniu postanowienia przez sąd) umorzył na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. dochodzenie (sygn. akt 2 Ds. 235/13) przeciwko Janowi K. o to, że w dniu 4 kwietnia 2013 r. w miejscowości L. nieumyślnie spowodował śmierć Henryka D. – to jest o czyn z art. 155 k.k. Doręczając odpis postanowienia osobom wykonującym prawa nieżyjącego pokrzywdzonego pouczył je o uprawnieniach wynikających z art. 55 k.p.k. Z uprawnienia tego pokrzywdzeni skorzystali i w dniu 5 czerwca 2013 r. skierowali do sądu – za pośrednictwem prokuratora rejonowego - akt oskarżenia przeciwko Leopoldowi J. Wówczas to – nie przesyłając akt do sądu - w Prokuraturze Rejonowej w G. dokonano ponownej analizy sprawy sygn. akt 2 Ds. 235/13. w wyniku czego prawomocnie umorzone postępowanie przygotowawcze zostało przez prokuratora okręgowego wznowione. Po uzupełnieniu dochodzenia Prokurator Rejonowy skierował do sądu akt oskarżenia o przestępstwo z art. 155 k.k. popełnione na szkodę Henryka D. przeciwko Janowi K. i jego bratu – Justynowi K.

Oceń zasadność czynności podjętych przez prokuratora. Uzasadnij swoje stanowisko.

2. Prokurator Rejonowy w K. prowadził śledztwo w sprawie o błąd w sztuce lekarskiej, którego następstwem była śmierć pacjenta Szpitala Powiatowego w K. Podejrzany lekarz Adrian J. niezadowolony z treści opinii przedstawionej przez biegłych (jego wniosek o powołanie innego zespołu biegłych został oddalony przez prokuratora) przedstawił wykonaną na własne zlecenie ekspertyzę wydaną przez Zakład Medycyny Sądowej Uniwersytetu Medycznego w W. Opinia ta wskazywała m. in. na konieczność zebrania dalszych dowodów, a w szczególności przeprowadzenia dodatkowych specjalistycznych badań, przed sformułowaniem końcowych wniosków. Opinię prokurator dołączył do akt, po czym skierował do sądu akt oskarżenia, wnosząc o jej odczytanie w trybie art. 393 k.p.k.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Prokurator prowadził postępowanie przygotowawcze w sprawie rozboju dokonanego na osobie Teodora G. Sprawcami okazali się 17. letni Zenon J. oraz niewiele młodszy 16. letni Janusz G. Nieletni współsprawca okazał się wybitnie zdemoralizowany, stosowano wobec niego już uprzednio środki wychowawcze. W zasadzie to on kierował popełnieniem czynu. Prokurator na zasadzie art. 16 § 1 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich wyłączył sprawę Janusza G. i przekazał ją sędziemu rodzinnemu.

Oceń stanowisko prokuratora.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 60

1. Postanowieniem z dnia 5 maja 2012 r. na zasadzie art. 150 § 1 k.k.w. sąd odroczył wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wobec Tadeusza F. na okres 6 miesięcy do dnia 5 listopada 2012 r. W dniu 4 października 2012 r. skazany złożył kolejny wniosek o dalsze odroczenie kary i sąd postanowieniem z dnia 6 grudnia 2012 r. odroczył ponownie wykonanie kary na 5 miesięcy do dnia 6 maja 2013 r. W dniu 15 maja 2013 r. skazany złożył wniosek o warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec niego kary 2 lat pozbawienia wolności.

Jaki wniosek winien złożyć przed sądem prokurator, uzasadnij swoje stanowisko.

2. Asesor Prokuratury Rejonowej w T. umorzył dochodzenie przeciwko Ryszardowi O. podejrzanemu o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. W uzasadnieniu wskazał przede wszystkim, że w sprawie pojawiło się szereg nie dających się usunąć wątpliwości, które tłumaczone na korzyść podejrzanego powodują, że brak jest podstaw do postawienia go w stan oskarżenia przed sądem. Zażalenie pokrzywdzonej na to postanowienie nie zostało przez Sąd Rejonowy w T. uwzględnione, który zaskarżone postanowienia prokuratora utrzymał w mocy. Od postanowienia Sądu Rejonowego w T. Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł kasację do Sądu Najwyższego domagając się uchylecia prawomocnego postanowienia sądowego i przekazania sprawy prokuratorowi do uzupełnienia śledztwa. Przed Sądem Najwyższym prokurator argumentował m. in., że przepisy (zwłaszcza art. 537 § 2 k.p.k.) nie dają, w tej sytuacji procesowej, podstawy do przekazania sprawy prokuratorowi w celu ponownego rozważenia kwestii zasadności umorzenia postępowania przygotowawczego.

Oceń stanowisko Rzecznika i prokuratora.

3. Prokurator Prokuratury Rejonowej w G. powtórnie (po poprzednim uchyleniu postanowienia przez sąd) umorzył na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. dochodzenie (sygn. akt 2 Ds. 235/13) przeciwko Janowi K. o to, że w dniu 4 kwietnia 2013 r. w miejscowości L. nieumyślnie spowodował śmierć Henryka D. – to jest o czyn z art. 155 k.k. Doręczając odpis postanowienia osobom wykonującym prawa nieżyjącego pokrzywdzonego pouczył je o uprawnieniach wynikających z art. 55 k.p.k. Z uprawnienia tego pokrzywdzeni skorzystali i w dniu 5 czerwca 2013 r. skierowali do sądu – za pośrednictwem prokuratora rejonowego - akt oskarżenia przeciwko Leopoldowi J. Wówczas to – nie przesyłając akt do sądu - w Prokuraturze Rejonowej w G. dokonano ponownej analizy sprawy sygn. akt 2 Ds. 235/13. w wyniku czego prawomocnie umorzone postępowanie przygotowawcze zostało przez prokuratora okręgowego wznowione. Po uzupełnieniu dochodzenia Prokurator Rejonowy skierował do sądu akt oskarżenia o przestępstwo z art. 155 k.k. popełnione na szkodę Henryka D. przeciwko Janowi K. i jego bratu – Justynowi K.

Oceń zasadność czynności podjętych przez prokuratora. Uzasadnij swojej stanowisko.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 2

1. Prokurator Rejonowy w J. wszczął śledztwo o dwa przestępstwa: z art. 278 § 1 k.k. - popełnione na szkodę Teresy D. oraz z art. 279 § 1 k.k. - popełnione na szkodę Bożeny G. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego zarzut popełnienia przestępstwa, ale tylko z art. 279 § 1 k.k., przedstawiono Józefowi B. Następnie postanowieniem z dnia 10 maja 2013 r. Prokurator Rejonowy, na zasadzie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., umorzył dochodzenie: I. w sprawie o czyn z art. 278 § 1 k.k. oraz II. przeciwko Józefowi B. o czyn z art. 279 § 1 k.k. Powyższe postanowienie w całości zaskarżył obrońca podejrzanego podnosząc m. in., że podejrzany ma *gravamen* do takiego właśnie określenia zakresu środka odwoławczego.

Jaki winien być dalszy bieg sprawy.

2. Prokurator Prokuratury Rejonowej w D. umorzył dochodzenie w sprawie spowodowania rozstroju zdrowia trwającego dłużej niż 7 dni u Zdzisława B. – to jest o czyn z art. 157 § 1 k.k. Na skutek zażalenia pokrzywdzonego Huberta G. Sąd Rejonowy w D. uchylił zaskarżone postanowienie wskazując na konieczność uzupełnienia postępowania przygotowawczego. Po wykonaniu wskazań sądu prokurator ponownie umorzył dochodzenie w tej sprawie. Prawidłowo pouczony o uprawnieniach wynikających z art. 55 k.p.k. pokrzywdzony subsydiarnego aktu oskarżenia nie wniósł. Złożył natomiast wniosek o podjęcie umorzonego dochodzenia, w którym przedstawił nowe fakty i dowody. Prokurator na zasadzie art. 327 § 1 k.p.k., podjął na nowo umorzone postępowanie, które następnie - po wykonaniu czynności dowodowych – zostało umorzone. Pokrzywdzony wówczas w terminie miesięcznym wystąpił ze skargą subsydiarną do sądu.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Prokurator Prokuratury Rejonowej w P. prowadził śledztwo przeciwko Janowi K. o przestępstwo z art. 182 § 1 k.k. Obrońca podejrzanego złożył do prokuratury wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu ochrony środowiska naturalnego nie określając okoliczności, które mają być tym dowodem udowodnione. Prokurator wezwał obrońcę do uzupełnienia tego braku. Obrońca wniosek ponowił dodając, że przeprowadzenie tego dowodu przyczyni się do zrealizowania ustawowo określonych celów postępowania karnego.

Oceń zaistniałą sytuację procesową.

PRAWO KARNE PROCESOWE, PRAWO KARNE WYKONAWCZE ORAZ
POSTĘPOWANIE W SPRAWACH NIELETNICH

ZESTAW NR 20

1. Prowadzono śledztwo przeciwko Janowi T. o przestępstwo z art. 200 § 1 k.k., w toku którego podejrzany, postanowieniem Sądu Rejonowego w J., został w dniu 10 stycznia 2013 r. tymczasowo aresztowany na okres trzech miesięcy. Stosowanie tymczasowego aresztowania było przedłużane, ostatnio do dnia 10 lipca 2013 r. Po wniesieniu aktu oskarżenia, na rozprawie w dniu 14 czerwca 2013 r., sąd na wniosek obrońcy, na zasadzie art. 254 § 1 k.p.k. i art. 249 § 1 k.p.k. uchylił zastosowane wobec oskarżonego tymczasowe aresztowanie, stosując w to miejsce poręczenie majątkowe. Postanowienie to zostało zaskarżone przez prokuratora zażaleniem. Sąd Rejonowy zażalenie przyjął i przedstawił do rozpoznania Sądowi Okręgowemu.
Oceń prawidłowość czynności związanych z wniesieniem i rozpoznaniem zażalenia.

2. Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w K., uwzględniając wniosek prokuratora, umorzył postępowanie karne przeciwko Zygmunutowi T. o czyn z art. 197 § 3 k.k. i zastosował wobec niego środek zabezpieczający w postaci umieszczenia w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym. Na postanowienie sądu zażalenie złożył pełnomocnik pokrzywdzonej, który nie kwestionując dopuszczalności umorzenia postępowania i zastosowania środka zabezpieczającego, złożył liczne i ważne zastrzeżenia do opinii biegłych lekarzy psychiatrów.
Oceń zaistniałą sytuację procesową.

3. Przed Sądem Rejonowym w P. toczyła się w postępowaniu zwyczajnym rozprawa przeciwko Karolowi T. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k. Asesor Prokuratury Rejonowej w P. Mateusz V., nie posiadający uprawnień do pełnienia czynności prokuratorskich (bez tzw. *votum*), aktywnie występował na tej rozprawie w charakterze oskarżyciela publicznego; zadawał oskarżonemu i świadkom liczne szczegółowe pytania, składał wnioski dowodowe, wygłosił mowę końcową, w której wnosił o uznanie winy i wymierzenie kary. Sąd wydał wyrok zgodny z wnioskami oskarżyciela publicznego.
Jakich nieprawidłowości się dopuszczono i jakie skutki one za sobą pociągają.